

Dilia

Ahoj, takže já jsem Venda, vé jako Venuše, é jako Energie, en jako Naděje, dé jako Duše, Amen. *(vykouzlí úsměv)*

Naši mi vždycky říkali, že až bude válka, tak tlustý budou hubený a hubený budou studený a já si říkala – něco na tom je, Kosovo, Čechensko, Irák, tyhle strašný celosvětový konflikty jim fakt dávaly za pravdu. Nikdy jsem nedržela nějaké drastické diety, žiju zdravě, jím bio, ráda tančím, bavím se a směju, chodím na hodiny jógy a snažím se udržovat své tělo i mysl v rovnováze. A moje míry? 100–80–100 a PPI tedy perfekt pou index čili index perfektních hýždí je 0,8, což je docela slušné, když uvážíte, že Gisele Bündchen měla před otěhotněním 0,71!

Proč jsem se přihlásila na Miss XXL? Vždycky jsem věděla, že Věstonická Venuše tady byla dřív než Elle, Playboy nebo Harper's Bazaar. A teď jsem se rozhodla dokázat to i celému světu.

Zprávy 2011
zima

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA

Předvánoční absintová seance

Degustace toho nejlepšího
z nově přeložené francouzské dramatiky.
Scénického čtení se účastní známý
africký dramatik Caya Makhélé. Chybět nebude
ani tradiční francouzské jídlo a pití.

10. prosince 2011 v 18:00 hodin
v nové zkušebně Divadla na Vinohradech (nám. Míru 7, Praha 2)

Rezervace vstupenek: obchodni@dnv-praha.cz nebo tel. 224 257 601, 296 550 229

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	6
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	10
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	42
Literární oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	44
Mediální oddělení premiéry a užití děl	47
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel

Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

tel.: 283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

tel.: 283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení

Věra Zárubová

tel.: 266 199 830

fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Helena Eliášová

tel.: 266 199 823

Jan Jiřík

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Pavla Kačorová

tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení

Jiřina Koudeláková

tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení

Michaela Celárková

tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

referenti

Jan Rychta Dis.

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť

tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová

tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činnosti jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Překladačská dílna DILIA 2011 – překlady již k dispozici

V rámci Překladačské dílny 2011 zaměřené na současnou francouzskou dramaturgii bylo přeloženo 5 divadelních her.

Již sedmé pořádá agentura DILIA překladačskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladačům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladačské dílny DILIA je zaměřen na současnou francouzskou dramaturgii. V rámci Překladačské dílny bylo přeloženo pět textů (seznam níže), překlad zbývajících dvou textů (Joël Pommerat: *Je tremble*; Philippe Minyana: *Volcan*) nadále probíhá.

V rámci Překladačské dílny DILIA vzniklo těchto pět překladů:

Jean-Marie Piemme: *A je to!*

překlad: Helena Kebrtová, tutor: Jaromír Janeček

Marion Aubert: *Pýcha, pronásledování a poprava*

Překlad: Lenka Jelenová, tutor: Alexander Jerie

Samuel Gallet: *Komuniké č. 10*

Překlad: Markéta Machačíková, tutor: Daniela Jobertová

Caya Makhélé: *Čarování*

Překlad: Jana Podhorská, tutor: Michal Lázňovský

Pierre – Yves Chapalain: *Absint*

Překlad: Linda Dušková, tutor: Kateřina Neveu

Po červencovém úvodním soustředění a prázdninovým překladačským maratónem, došlo 16. 9. v prostorách DILIA k druhému a současně i závěrečnému setkání všech účastníků Překladačské dílny DILIA 2011. Na setkání proběhl detailní rozbor všech vzniklých překladů, stipendistky měly možnost vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout si názory svých tutorů. Na setkání zaznělo několik zajímavých podnětů a připomínek, které stipendistky inspirovaly k několika úpravám a vylepšení vzniklých překladů.

Nově vzniklé překlady nebo spíše úryvky z nich budou představeny formou scénického čtení v sobotu 10. 12. 2011 v nové zkušebně Divadla na Vinohradech. Scénického čtení se zúčastní i autor jednoho z přeložených textů Caya Makhélé, se kterým proběhne po představení moderovaná diskuze.

Originály i překlady textů jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Projekt vznikl za podpory hl. m. Prahy a Správní rady DILIA.

HE

Ceny Afréda Radoka – vyhlášení dramatické soutěže 2011

Nadační fond Ceny Alfréda Radoka vyhlašuje již po dvacáté anonymní dramatickou soutěž o Cenu Alfréda Radoka, tentokrát s vrocením 2011. Soutěže se může zúčastnit kterýkoli autor píšící česky nebo slovensky s původní divadelní hrou, která dosud nebyla uvedena ani zveřejněna a nebude uvedena či zveřejněna do 31. 3. 2012.

Podmínky soutěže spolu s přihláškou jsou k dispozici na webových stránkách www.cenyalfredaradoka.cz.

Pozor: uzávěrka soutěže je již 9. 12. 2011.

Jména deseti finalistů soutěže budou oznámena v polovině února 2012 a zveřejněna na www.cenyalfredaradoka.cz.

Cílem dramatické soutěže je od počátku její existence napomáhat vzniku nových divadelních textů. Vítězné texty obdrží finanční odměny. Finanční odměny pro autory, jejichž texty se umístí na 1. a 3. místě věnuje Kolowrátek, Nadační fond Maximiliana, Francescy a Dominiky Kolowrat-Krakovských. Finanční odměnu za 2. místo věnuje Nadace Český literární fond.

Posedmé se jedním z partnerů soutěže stává Český rozhlas 3 – Vltava, jenž si z účastnických textů vybírá zajímavé tituly k inscenování a vysílání. Časopis Svět a divadlo otiskne tradičně minimálně jednu ze soutěžních her, zpravidla ve třetím čísle svého následujícího ročníku. Výběr i počet zvolených textů si redakce časopisu ponechává ve své kompetenci.

Partneři dramatické soutěže:

Nadační fond Ceny Alfréda Radoka, Ministerstvo kultury České republiky, Aura-Pont s. r. o., C&COM Advertising, Kolowrátek, Nadační fond Maximiliana, Francescy a Dominiky Kolowrat-Krakovských, Nadace Český literární fond, Český rozhlas 3 – Vltava, Česká televize, časopis Svět a divadlo.

MŠ

Zpověď masochisty se představila na Mezinárodním literárním festivalu v Berlíně

Ve dnech 7. – 17. 9. 2011 se v Berlíně konal Mezinárodní literární festival pořádaný berlínskou kulturní platformou Berliner Festspiele.

V dramatické sekci Mezinárodního literárního festivalu s názvem „Theatertreffen: Neue Dramatik aus Europa. Lesungen und Autorenportraits“ se mezinárodnímu publiku představilo šest nejzajímavějších evropských dramatiků. Jedním z pozvaných autorů byl i Roman Sikora se svou politicky nekorektní hrou *Zpověď masochisty* (v německém překladu Barbory Schnelle: *Das Bekenntnis eines Masochisten*).

V šesti dvacetiminutových scénických čteních prezentovaly nejvýraznější herecké talenty tt-Stückemarktu nejnovější texty pozvaných dramatiků. Scénická čtení probíhala v německém jazyce s anglickými titulky. V závěru večera bylo publikum pozváno k „posezení“ se samotnými dramatiky, kteří krátce pohovořili o své tvorbě, tématech svých her a o postavení původní dramatické tvorby ve svých zemích.

Hosty „Theatertreffen: Neue Dramatik aus Europa.“ byli dřívější účastníci prestižního tt-Stückemarktu Anne Habermehl (dramata *Daddy a Narbengelände*) a Ekat Cordes. Slavnostní večer moderovaly Iris Laufenberg a umělecká ředitelka Stückemarktu při Theatertreffen Yvonne Büdenhölzer.

Dramatici a jejich texty, které byly prezentovány:

Martin Algus [Estonsko]: *Kontakt*

Davide Carnevali [Itálie]: *Sweet Home Europa*

Lucy Kirkwood [Velká Británie]: *It Felt Empty When The Heart Went At First But It Is Alright Now*

Maria Manolescu [Rumunsko]: *Ca pe tine însuți*

Roman Sikora [Česká republika]: *Zpověď masochisty*

Esteve Soler [Španělsko]: *Contra la democracia*

Všechny zmíněné texty jsou elektronicky k dispozici v DILIA. V originálu (*Zpověď masochisty*, *It Felt Empty When The Heart Went At First But It Is Alright Now*, *Daddy*, *Narbengelände*) nebo v anglickém či německém překladu (zbylé hry).

HE

Hry Davida Drábka vychází knižně

Soubor *Aby se Čechům ovary zachvěly* edičně připravila a doslovem opatřila Lenka Jungmannová. Kniha obsahuje dramata Davida Drábka z let 2003–2011, která dala vzniknout ceněným inscenacím (*Akvabely*, *Ještěři* či *Náměstí Bratří Mašínů*), ale i hry méně známé (*Žabikuch*, *Unisex*, *Chmýří*), hry rozhlasové (*Vykřičené domy* a *Koule*) a hry nejnovější (*Sherlock Holmes: Vraždy vousatých žen* a *Jedlící čokolády*). Předkládané texty ukazují, že výjimečnost díla čtyřnásobného držitele Ceny Alfréda Radoka nespočívá pouze v teatrálně efektním zobrazení globalizované společnosti, ale také v širokých možnostech zakoušení jeho her, které sahají od inscenačního provedení až k tichému literárnímu čtení.

MŠ

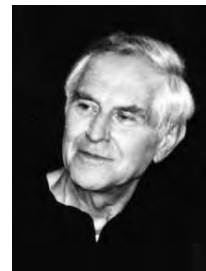
Zemřel člen Správní rady Dilia Jiří Hubač

Dne 27. září 2011 zemřel člen Správní rady Dilia, dramatik, scénárista, spisovatel a dramaturg Jiří Hubač.

Do roku 1955 pracoval jako konstruktér. Po středoškolských studiích těžce onemocněl. Vleklá choroba znamenala zlom v jeho životě, který se stal podnětem k tomu, aby začal psát. V letech 1956–61 byl mimo jiné redaktorem časopisu *Technická politika* a od roku 1956 působil jako dramaturg v televizi. V roce 1974 z ní byl z politických důvodů propuštěn a stal se spisovatelem ve svobodném povolání. Proslulost u diváků a kritiky získal na přelomu 70. a 80. let svými hrami *Nezralé maliny* (v divadelní úpravě *Stará dobrá kapela*), *Ikarův pád* a *Tažní ptáci*.

Hubač je známý jako autor řady televizních seriálů – v 60. letech se scénáristicky podílel na populárním TV seriálu *Tři chlapi v chalupě* a *Eliška a její rod*, v 80. letech na seriálech *Dobrá voda*, *Sanitka* a dalších. Je autorem scénářů k celovečerním filmům (*Učitel tance*, 1994 a *Fany*, 1995). Ve své dramatické tvorbě se Hubač věnoval otázkám proměňující se moderní společnosti. Jednotlivé hry stavějí na polaritě mezi obecně filozofickou, etickou problematikou a citovým světem současného člověka. Divadelní hry: *Král krysa*, 1973–74, premiéra 9. 10. 1974 Divadlo na Vinohradech, Praha; *Komu zvoní hrana*, 1976, premiéra 27. 5. 1977 Divadlo na Vinohradech, Praha; *Dům na nebesích*, 1980, premiéra 14. 11. 1980 Divadlo na Vinohradech, Praha; *Stará dobrá kapela*, 1983, premiéra 18. 4. 1984 Národní divadlo, Praha; *Generálka*, 1985, premiéra 16. 4. 1986 Divadlo na Vinohradech, Praha; *Hostina u Petronia*, 1996, premiéra 31. 10. 1997 Divadlo na Vinohradech, Praha; *Johanka z Arku*, 1999, premiéra 31. 3. 2000 Divadlo Ta Fantastika Praha, Praha.

MŠ

ROZHOVOR

Caya Makhélé

Divadlo se rodí z touhy pochopit dobu, ve které žijeme...

Caya Makhélé, francouzský autor afrického původu, o sobě s nadsázkou tvrdí, že nalezl své „slovanské kořeny“, o kterých neměl ani tušení. Česká kultura a především hudba Antonína Dvořáka ho inspirovala k napsání dramatu Sortilèges (v českém překladu Čarování), které v rámci letošní Překladatelské dílny DILIA přeložila pod vedením Michala Láznovského mladá překladatelka Jana Podhorská.

Rozhovor s francouzským dramatikem vedla a přeložila Jana Podhorská a upravila Helena Eliášová.

Svou divadelní hru, která je výrazně inspirovaná českou kulturní tradicí, jste nazval Čarování. Ale ačkoli název asociuje určitou pohádkovost, ve hře o ni ani v nejmenším nejde. Proč jste zvolil právě tento název a téma?

Často se nechávám inspirovat dávnými mýty ve snaze porozumět dnešnímu světu. Při svých četných návštěvách České republiky jsem měl možnost poznat postavu Vodníka. Vnímám jsem tuto legendu o Vodníkovi jako interpretaci setkání dvou světů, dvou rozdílných kultur, a jako podobnost s tím, co dneska žijeme my. Pro mě je každé setkání jako kouzlo schopné nás vtáhnout do dramatického příběhu nebo do lásky. Každé setkání v nás vzbuzuje naše vlastní obavy, stejně jako naše naděje.

Hlavní postava Ondina je ve Vaší hře fascinovaná hudbou a příběhem Rusalky Antonína Dvořáka. Proč jste zvolil právě Dvořákovu Rusalku?

Postava Rusalky je metaforou, která ilustruje schopnost vzít osud do svých rukou navzdory zákazům a nebezpečí z neznáma. Volbu nového světa, o kterém si vždycky myslíme, že je lepší než ten, který opustíme. Je rovněž postavou, která ztělesňuje schopnost vzít na sebe riziko exilu tím, že se odmítne uzavřít. Ve hře Čarování chci ukázat strach z druhých, pramenící z nepochopení a lhostejnosti.

Jako africký autor žijící a tvořící ve Francii v sobě nesete dvě kultury, dva rozdílné světonázory, dva náhledy na divadlo. Jak Vy osobně vnímáte svět divadla a literatury? Čím se ve své

tvorbě inspirujete a jaká jsou specifika Vašeho dramatického vyjadřování?

Osobně vnímám divadlo jako snahu o pochopení dnešního světa skrze to, co zažívala lidská zkušenost napříč všemi kulturami. Mýty, se kterými pracuji ve svých hrách, pocházejí z nejrůznějších kultur. Například v *Bajce o lásce, pekle a márnici* jsem použil mýtus o Orfeovi k tomu, abych mohl mluvit o demokracii, spravedlnosti a svobodě slova v Africe. Je překvapivým zjištěním, jak ve všech lidských kulturách byly mýty chápány stejným způsobem a jak mohou být „převoditelné“. Mé divadelní vyjadřování má tím pádem především humanistický ráz. Nesnažím se hledat malé lidské nedostatky, ani lidskou ubohost. Spíš zkoumám to, co nás spojuje navzdory našim odlišnostem.

Jako dramatik musíte velmi citlivě pracovat s jazykem. Co pro Vás představuje jazyk (popř. řeč) sám o sobě? Jaká je podle Vás jejich hodnota v současném světě?

Řekl bych, že různé řeči, které používáme, v sobě nesou to, co charakterizuje každé období naší existence. Pomocí řeči můžeme komunikovat s druhými, přičemž je pokaždé nutné se přizpůsobit a hlavně přizpůsobit svou vlastní řeč schopnostem porozumění toho, kdo vám naslouchá. Z pohledu umělce je to pak nejlepší způsob, jak sdělit své niterné prožitky, hodnoty, pohled na věci a na lidi. Současný svět tíhne k uniformizaci, ke sjednocení řeči. S touto globalizací forem a typických rysů nesouhlasím. Je potřeba nechat vznikat originální formy vyjadřování, neboť právě tím, že se tyto formy neustále obnovují, postupuje lidstvo kupředu.

V čem spatřujete poslání současného divadla? Jaká je podle Vás role divadla dnes?

Současné divadlo musí evokovat situace dneška a přitom neustále obnovovat způsoby, jakými tak činí. Divadlo je nejnevědnější formou uměleckého vyjadřování, protože ne vždycky vám zajistí váš „denní chleba“. Ale zároveň je tou nejvíce vzrušující, neboť s každým představením znovu rozehrává rozličnou paletu lidské existence. Nemyslím si, že by bylo nutné přisuzovat divadlu nějakou roli. Divadlo se vyvíjí spolu s dobou a každým kulturním místem, kde vzniká. Podle mého názoru se divadlo rodí z neporozumění světu, ve kterém žijeme. Zrodu divadla pomáháme tím, že hledáme v mechanismech, které utvářejí naše vztahy k tomu, co nás obklopuje. Současná složka divadla je tady a teď, v každém momentě, kdy se nový dramatik chopí slova a gesta, aby se pokusil pochopit dobu, ve které žije.

V českém prostředí jste známý především jako dramatik, věnujete se také jiným literárním druhům tj. próze nebo poezii?

Psal jsem romány i poezii. Myslím, že romány, kde jsem často užíval metodu divadla na divadle, tedy čistě dramatického prostředku, jsou pokračováním mého dramatického díla. Zatímco román a poezii vnímám jako dlouhé období nádechů a výdechů, psaní pro divadlo se naopak podobá krátké zástavě dechu. Ostatně, svůj příští román jsem nazval *Pražská jitra*, a vyprávím zde příběh několika přátel, kteří se shledají v Praze na pohřbu jednoho z nich.

Když píšete romány či texty dramatické, myslíte při tom na své čtenáře a diváky? Jaký máte vztah k publiku a režisérovi, který se na text dívá svýma očima a svou interpretací může jeho vyznění výrazně změnit.

Pokud jde o publikum, obecně raději zůstávám v ústraní. Rád se účastním svých her inkognito, abych je mohl znovu objevit skrze nové čtení. Každá inscenace se pro mě musí stát novým úhlem pohledu na má vlastní slova. Nesnáším, když režisér nedokáže najít nové interpretace mých her. Nemyslím na čtenáře ani na diváka, kromě toho, když píšu pro děti, protože v takovém případě je potřeba přizpůsobit jazyk schopnostem jejich porozumění.

Máte zkušenosti s českým publikem? Liší se vnímání českého diváka výrazně od diváka frankofonního?

První kontakt s českým publikem jsem získal díky hře *Bajka o lásce, pekle a márnici*. Všiml jsem si, že české publikum se při mých hrách směje stejným věcem, jako to francouzské. Ale tam, kde francouzské nebo frankofonní publikum hledá odkaz na mé post koloniální vlivy, české publikum hledá mé africké kořeny. Liší se ve svém přístupu.

Už dlouho žijete v Paříži. Co si myslíte o divadelní tvorbě mladých pařížských autorů?

Paříž je líheň, kde se to novými autory jen hemží. Je třeba říct, že zrod těchto mladých autorů umožňují především nejrůznější systémy podpory, množství míst, kde se dá hrát představení a události točící se okolo divadla. Stačí se jít podívat na Avignonský festival, abyste se o tom přesvědčili. Jsou to autoři, kteří vymýšlejí nejrůznější nové úhly pohledu současného divadla, ale kteří se zároveň dotýkají klasické dramatické tvorby.

Které divadelní hry nebo kteří autoři Vás inspirovali ve Vaší vlastní tvorbě?

Je tu jeden autor, který je pro mě důležitý, co se týče přínosu mýtů pro divadlo, a tím je Jean Anouilh. Před psaním hry *Čarování* jsem hodně poslouchal Dvořáka a šel se podívat na Rusalku do pražské Opery.

Netajíte se svým vřelým vztahem k České republice a rád se do ní vracíte. Co Vás na českém prostředí tolik přitahuje, zaujalo Vás něčím konkrétním?

Českou republiku mám velmi rád pro způsob, jakým se konstruuje. Já sám pocházím z bývalé marxisticko-leninské země, a když porovnám jejich vývoj, uvědomuji si, že i navzdory svému ropnému bohatství mé rodné Kongo stále ještě nenašlo cestu, která by mu vyhovovala. Vždycky si také najdu nejrůznější důvody k návratu do Prahy: setkání s přáteli, touha ukázat město svému synovi, nebo se tu zdržet déle a psát.

Caya Makhélé (1956)

francouzský autor afrického původu. Makhélé je nejen uznávaným dramatikem, známým i českému publiku, ale rovněž nakladatelem, prozaikem a novinářem. Narodil se v Kongu, ale vystudoval v Paříži, kde také momentálně žije. Roku 2003 byl poprvé hostem festivalu „Tvůrčí Afrika aneb Všichni jsme Afričani“ a od té doby se začal prohlubovat jeho vztah k české kultuře. V Praze si zamiloval Malou Stranu a zejména Chrám svatého Mikuláše. Svůj vřelý vztah k českému prostředí vyjádřil i s trochou nadsázky tvrzením, že nalezl své „slovanské kořeny“, o jejichž existenci neměl ani tušení. V Praze také několikrát prezentoval i své pařížské nakladatelství Acoria, a to u příležitosti Mezinárodního veletrhu Svět knihy.

Do českého divadelního povědomí se zapsal úspěšnou hrou *Bajka o lásce, pekle a márnici*, která se dočkala dvou inscenací. Tu první natočila režisérka Lída Engelová pro rozhlas a druhou zpracoval režisér a ředitel pražského Divadla na prádle Petr Hruška.

Caya Makhélé je také autorem tvorby pro děti a své v Paříži vydané knihy často vozí s sebou do Afriky, aby je rozdál místním dětem. Samotné cestování pak pro něho představuje jeden z iniciačních rituálů, při kterém je v neustálém spojení se svými předky, a tak nikdy není sám. Vždyť v africké tradici nemá hranice mezi světem živých a mrtvých ostré kontury, naopak se oba světy prolínají a doplňují.

Jana Podhorská (1985, Děčín)

studuje obor filologie – francouzština na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V akademickém roce 2008/2009 studovala na francouzské Université d'Avignon et des Pays de Vaucluse, kde se mimo jiného setkala s básnířkou Roselyne Sibille, jejíž sbírku *Tournoiments (Vítězí)* přeložila do češtiny. Její překlad pohádkové knížky Zdeňky Žádníkové *Ve znamení motýla* je připraven ke knižnímu vydání ve Francii. V Čechách se podílela na překladu knihy *Terasa v Římě* od Pascala Quinarda (nakladatelství Rubato, 2011). Překlad hry *Čarování* od konzského autora jménem Caya Makhélé byl pro mladou překladatelku první zkušeností s překladem dramatického textu. Kromě překládání se Jana Podhorská věnuje také psaní vlastních francouzských básní. V současné době studuje v Paříži na École des Hautes Études en Sciences Sociales, kde se věnuje především psaní své diplomové práce: *Metafora světa a duše v díle Otokara Březiny a Charlese Baudelaira*.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

ZÁŘÍ

7. 9. 2011

Divadlo Šumperk

Astrid Lindgrenová –

Karel Hoffmann:

Pipi, Dlouhá punčocha

9. 9. 2011

Národní divadlo Brno – Opera

(Mahenovo divadlo)

Zdenek Merta:

Ruleta

Libreto: **Stanislav Moša,**

Režie: **Stanislav Moša**

10. 9. 2011

Městské divadlo Brno – Činohra

František Vodseďálek – Vojtěch

Ron – **Hana Burešová:**

Mojžíš

Hudba: **Petr Skoumal**

F. Vodseďálek, V. Ron, H. Burešová: *Mojžíš*

11. 9. 2011

Česká premiéra

Divadelní studio Marta DIFA

JAMU Brno

Günter Grass:

Povodeň

Překlad: **Jitka Bodláková**

16. 9. 2011

První provedení

Divadlo Lampion Kladno

František Zborník –

Braňo Holiček:

Cesta za barevným snem

F. Zborník, B. Holiček: *Cesta za barevným snem*

17. 9. 2011

Městské divadlo v Mostě

(Velká scéna)

Karel Svoboda – Jaroslav

Vrchlický – **Zbyněk Srba –**

Vlastimil Novák – Jiří Štaidl –

Eduard Krečmar:

Noc na Karlštejně

Komorní scéna

První provedení

Aréna Ostrava

Franz Kafka – **Evald Schorm:**

Proces

Překlad: **Pavel Eisner,**

Hudba: **Petr Kofroň**

F. Kafka, E. Schorm: *Proces*

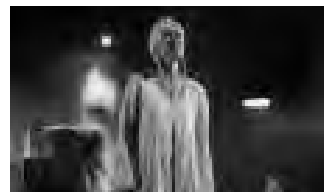
Městská divadla pražská Praha
(Divadlo ABC)

Gabriel García Márquez –

György Schwajda:

Sto roků samoty

Překlad: **Kateřina Pošová**

G. G. Márquez, G. Schwajda: *Sto roků samoty*

18. 9. 2011 První provedení
 Slezské divadlo Opava – Činohra
Roman Groszmann:
Komedie za oponou

R. Groszmann Komedie za oponou

Národní divadlo moravskoslezské
 Ostrava – Opera
 (Divadlo Antonína Dvořáka)
Benjamin Britten:
Hrajeme operu! – Kominíček
 Překlad: **Lubor Cukr**

B. Britten: Hrajeme operu! Kominíček

20. 9. 2011 Česká premiéra
 Divadlo loutek Ostrava
 (Alternativní scéna)
Israel Horovitz:
Lebensraum
(Životní prostor)
 Překlad: **Alexander Jerie**

I. Horovitz: Lebensraum

22. 9. 2011 Česká premiéra
 Divadlo Na Fidlovačce Praha
 (Komorní Fidlovačka)
Elaine Murphyová:
Tři holky jako květ
 Překlad: **Alexandr Jerie**

24. 9. 2011
 Divadlo J. K. Tyla Plzeň –
 Muzikál&opereta
 (Komorní divadlo)
 Karel Svoboda – **Zdeněk**
Podskalský – Jaroslav Vrchlický:
Noc na Karlštejně
 Úprava: **Zdeněk Podskalský ml.**

K. Svoboda, Z. Podskalský, J. Vrchlický:
 Noc na Karlštejně

25. 9. 2011 První provedení
 Divadlo Minor Praha
Miloš Macourek
 a Rostislav Novák:
A cirkus bude!?

30. 9. 2011
 Loutkové divadlo Radost Brno
 Karel Jaromír Erben –
Vlastimil Peška:
Dlouhý, široký
a bystrozraký
 Texty písní: **Pavel Polák**

Pidivadlo Praha
Ray Cooney:
Rodinná záležitost
 Překlad: **Břetislav Hodek**

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
John Patrick – <i>Manžel pro Opalu</i>	za 6 % netto (31.12. 10)
Dario Fo, Franca Rame, Jacopo Fo – <i>Alenka v říši nevidů</i>	za 8 % brutto (31. 12. 10)
Willy Russell – <i>Pokrevní bratři</i>	za 8 % netto (18. 10. 11)
Arthur Miller – <i>Smrt obchodního cestujícího</i>	za 7 % netto (31. 12. 11)
Arthur Miller – <i>Čarodějky ze Salemu</i>	za 7 % netto (31. 12. 11)
John Patrick – <i>Podivná paní Savageová</i>	za 7 % netto (31. 12. 11)
Richard Nash – <i>Obchodník s deštěm</i>	za 6 % brutto (31. 1. 11)
Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander – <i>Řek Zorba</i>	za 10% netto (31. 12. 11)
Marina Carr – <i>Žena a megera</i>	za 6 % netto (25. 2. 12)

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Stephen Mallatratt, Susan Hill – <i>Žena v černém</i>	za 6,5 % netto (4. 5. 12)
Woody Allen – <i>Zahraj to znovu, Same</i>	za 7,7 % netto (30. 6. 12)
Robert Bolt – <i>Ať žije královna</i>	za 6 % netto (3. 9. 12)
Joe Orton – <i>Jak se bavil pan Sloane</i>	za 8 % netto (12. 9. 12)
Martin McDonagh – <i>Osiřelý západ</i>	za 6,5 % netto (31. 12. 12)
Michael Cooney – <i>Habaďúra</i>	za 6,5 % brutto (31. 12. 12)
Christopher Hampton – <i>Nebezpečné vztahy</i>	za 8 % netto (16. 1. 13)
Arthur Miller – <i>Stvoření světa a jiné obchody</i>	za 7 % netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams – <i>Tramvaj do stanice Touha</i>	za 6 % netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbad atd.)	vždy za 8 % netto

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Hra na Annu Nierwinnen

Vendula Borůvková

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hans je vůdce party. A rád si to dokazuje. Pavel šikanovaný synáček z bohaté rodiny. Tereza třídní zrůdička. Bez Hanse by byly nuly. To stojí za trochu ponížení. Schází se ve sklepní kóji otlučeného činžáku, kde Hans a Tereza bydlí. Nebo chodí k Pavlovi na playstation. Je jim třináct, čtrnáct let. A v létě je ve městě nuda. Co takhle zahrát si nějakou hru? Ale fakt reál! Třeba na toho Ondru z Klokánka. Ponižovačka začíná. Hans hodlá zinscenovat celou kuřimskou kauzu. Takový kurz sebeobran, říká. Trénink s živou návnadou. Naučte se být drsný, jinak vás tenhle svět semele do karbanátku. Tak jo. Tereza topí Pavla v lavoru. Amatérsky! Jenže pak se do toho připlete Petra. Blondatá kráska, u babičky na prázdninách. Dokonalá manipulátorka, jako Hans. Zapadá do hry. To všechno předtím byl jen čajíček. Teď se hraje o moc. A o lásku, samozřejmě. Jak z Bravička. A o pozici v partě. Pak už jen o důstojnost, nebo co z ní zbylo. Všechny mindráky, všechna nenávist a strach vyvřou na povrch. Hra nebo skutečnost? Nevinnost je luxus.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kytice (hřbitovního kvítí)

Vendula Borůvková, Karel Jaromír Erben

Předloha: Karel Jaromír Erben

Dramatizace: Vendula Borůvková

Obsazení: 6 mužů, 5 žen, sbor

Poklad, Vodník, Polednice, Svatební košile, Štědrý den, Dceřina kletba... Všechno to začíná na Velký pátek. Mrtvé děti hřadují na svých hrobech a pozorují. Vesničany jdoucí na mši i ženu s dítětem v náručí, jež právě objevila vchod do jeskyně s poklady. Její příběh se proplétá celým představením. Matka pološílená tíhou viny, že opustila své dítě pro náruč zлата, po celý rok bloudí krajem. Jen ona vidí mrtvé děti – sama na hranici mezi životem a smrtí. A neúnavně se jich znovu a znovu ptá, zda snad už do jejich řad nepřibyl i její syn. Ještě ne, odpovídají jí. Mezitím se ve vesnici odehrávají další a další tragédie. Vodník se pomstí své krásné ženě. Netrpělivá matka umačká svého malého křiklouna. Šestinedělka hodí své novorozené dítě pod led. Maruška na Štědrý den z vodní hladiny uvidí svůj osud. A zástup mrtvých dětí roste... Stejně jako šílená matka i mrtvé děti cítí smrt na dálku a nevynechají příležitost, aby své nové bratříčky a sestřičky vyprovodili na druhý břeh. Jejich tanec smrti je naivní, vzpurný, drzý, potměšilý i bezvýhradně soucitný. Uběhl rok a Velký pátek je tu zas. A s ním se jedno uzavře a jiné začíná zas nanovo...

K prvnímu uvedení v Divadle Šumperk složil scénickou hudbu Petr Hromádka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Modelka XXL

Vendula Borůvková

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

„Vždycky jsem věděla, že Věstonická Venuše tady byla dřív než Elle, Playboy nebo Harper’s Bazaar! Chci rovnoprávnost pro svoje stehna!“ Plnotučná one woman show!

Venda Kobližková kdysi chtěla být modelka. Ve dvanácti letech k tomu měla pěkně našlápnuto. Od té doby nabrala asi třicet pět kilo a dvacet let. Dvacet let diet a sebedemrskáčských pohledů do zrcadla. Každé dítě má své sny, některé však s přibývajícím věkem a stoupajícím Body Mass Indexem, brzy vezmou za své... Venda se ještě jednou pokouší vystoupit ze začarovaného kruhu svých jo jo efektů, mindráků a milostných karambolů a přihlásí se do soutěže Miss XXL. A taky že se dostane do finále! Právě teď sedí doma a nahrává na kameru medailonek finalistky. Bude to jakože zpověď kořeněná humorem a spoustou sexy pohledů, tak si to nějak představuje. Ve výsledku spustí smršť šílených historek a gagů... Text vznikl pro inscenaci na studiové scéně brněnského HaDivadla.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zánik samoty Berhof

Vendula Borůvková, Vladimír Körner

Podle novely Vladimíra Körnera

Dramatizace: Vendula Borůvková

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Trochu balada, trochu thriller. Začíná a končí ve věznici Mírov, kde na začátku padesátých let vyslychají a soudí Důstojníka. Za zradu československého socialistického státu, samozřejmě. A někde v tom labyrintu cel sedí i nový vězeň. Jeptiška ze Zlatých hor. Sestra Ulrika. Ulrika Habigerová. Důstojníkův anděl smrti.

Celý příběh znovu ožívá v Důstojníkových horečnatých snech. Znovu přijíždí do neklidného pohraničí těsně po skončení 2. světové války. Nezná tyhle zrádné lesy a vlastně ani celou zemi. Než ho sestřelili, bojoval jako letec v Anglii. Poslední měsíce strávil v nacistickém vězení. V Kolštejně dostal za úkol zlikvidovat zabijácké werwoly, ale co v té mlze zmůže? Skupinka vedená fanatickou jeptiškou Salome mezitím zabere chalupu vysoko v kopcích patřící opilci a čerstvému vdovci Habigerovi. Potřebují přežít zimu. Habigerova mladinka dcera Ulrika svého otce a jeho novou milenkou nenávidí, o to víc se upne k autoritativní Salome. Doufá, že ji jeptiška vezme s sebou do kláštera. Zatímco Důstojník po werwolfech neúspěšně pátrá, vězni a věznitelé spolu žijí v symbióze. Když však Ulrika odjíždí do Kolštejna pro léky pro zraněného werwolfa Ericha, dostane Důstojník svou stopu. Dívka jej zpola nedobrovolně, zpola záměrně přivede ke Kolštejnu. Při zátahu werwolfové zahynou. Jen umírajícího Ericha odváží Ulrika pryč. Ve své naivitě míří za Důstojníkem. Určitě jim pomůže. A tady je možná klíč k druhé časové lince hry.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vendula Borůvková *1977

Vystudovala činoherní dramaturgii na divadelní fakultě JAMU. Pracovala jako dramaturg v Divadle v sedm a půl a HaDivadle, hostovala v Západočeském divadle v Chebu nebo Divadle Šumperk. Je autorkou například dramatisace románu Vladimíra Křenera *Zánik samoty Berghof* a sbírky balad *Kytice K. J. Erbena* (obě Divadlo Šumperk), nebo původních scénářů *Palach 69-06* (s Martinem Františkem) a *Carla del Ponte* (se Simonou Polanskou) pro Divadlo v sedm a půl nebo koláže z románů Pavla Kohouta *Hommage Kohout* (pro Měsíc autorského čtení). Monodrama *Modelka XXL* napsala pro uvedení na Studiu HaDivadla. Je také autorkou hry pro děti *Medvěd Čokoláda* (v divadelní i rozhlasové verzi) a dramatu *Hra na Annu Nierwinnen*. Přeložila hru izraelského dramatika Hanocha Levina *Jaakobi a Leidental*.

Když se zhasne

Michaela Doleželová, Roman Vencel

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Mrazivá, tak trochu vánočně laděná komedie, která zaručeně knock-outuje vaše bránice. Trevor a Nina jsou manželský pár z vyšší newyorské společnosti. On je prominentní gynekolog, ona majitelka a šéfkuchařka vyhlášené italské restaurace. Jejich manželství však nelze pokládat za ideální – vlastně je to hotové peklo na zemi, se kterým nelze jen tak skoncovat. Může za to předmanželská smlouva, jenž je drsnější než pravidla amerického fotbalu: ten z manželů, který podá návrh na rozvod, přijde o veškerý majetek, který tak automaticky připadne tomu druhému. Jsou Vánoce a Trevor s Ninou pořádají svůj tradiční vánoční večírek. Jedinými pozvanými hosty jsou Imelda a Artur – poněkud výstřední manželé a jejich jediní skuteční kamarádi. Imelda je věštkyně s vlastním televizním pořadem a Artur učí historii a dějiny USA na vysoké škole. Na první pohled by se tak mohlo zdát, že půjde o dost nudnou párty, jenže to by ona předmanželská smlouva nesměla obsahovat maličký dodatek: ten z manželů, který prokáže tomu druhému nevěru, může požádat o rozvod a veškerý majetek mu při tom zůstane. Vánoční večírek se tak promění v rozvodové bitevní pole, kde se bojuje zbraněmi nejtěžšího kalibru, a kde vítěz může být jen jeden...

I když je komedie situována do období vánočních svátků, nehrají v ní Vánoce jako takové žádnou zásadní roli, tudíž se dá bez problémů uvádět v průběhu celého roku. Text hry je názornou ukázkou toho, že divák se při komedii může bavit takřka nepřetržitě po dobu 90 minut. Troufáme si tvrdit, že *Když se zhasne* je jedním z toho nejlepšího, co je v současné české komediální dramate k vidění.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Osudová vteřina (2011)

Miroslav Oupic

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Mladý pár – Eva a Tomáš – se konečně po půl roce setkávají. Je začátek prázdnin a Tomáš právě přilétá do Prahy ze své americké univerzity. Oba se těší, že si léto spolu konečně, po půlročním odloučení, náležitě vychutnají. Proto hned ten samý den po Tomášově přiletu vyjíždějí Evinčiným autem na její chalupu. Sice je nevlídné počasí, ale to zamilované dvojici vůbec nevádí, protože stejně plánují, že se na opuštěné chalupě budou věnovat jen sami sobě. V průběhu jejich cesty se jim však stane drobná nehoda. Jak ovlivní tato řidičova chvilková nepozornost jejich vztah a další život? A nejen jim?

Tato psychologická hra na námět Miroslava Veselého, která v mezní situaci odhaluje skutečné lidské charaktery, obsahuje plno napětí a nečekaných dějových zvratů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pepek námořník

Vlastimil Peška

Žánr: groteska

Písňové texty: Jaroslav Wykrent

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Kdo by neznal siláka Pepka námořníka, který se proslavil svalnatými pažemi, dýmkou a láskou ke špenátu a své vyvolené Olivii. Pepek se poprvé objevil v roce 1929 jako jedna z postav populárních komiksů v newyorském listě Evening Journal. Hrdina, jehož „energetickou bombou“ se stal pověstný špenát, se postupně začal objevovat i v kreslených filmech, kde sváděl nelibostné boje, nejen o přízeň své milované Olivie. Největší podíl na Pepkově „věčné slávě“ mělo studio Maxe Fleischera, které začalo ve třicátých letech dvacátého století točit kreslené grotesky s Pepkem v hlavní roli.

Scénář Vlastimila Pešky je zároveň jakýmsi „encyklopedickým heslem začátku 30. let minulého století“ – prezentuje v dobových souvislostech, „jak to všechno začalo, kdo je kdo, co se stalo a jak to bylo dál“ a používá k tomu nejrozmanitější výrazové prostředky, včetně prvků filmové grotesky, hudby a písní. Jde o scénář, který dokáže zaujmout nejširší okruh publika. Tedy jak dětského tak i dospělého diváka. Nezanedbatelným prvkem grotesky o proslulém silákovi Pepkovi je i hudební stránka, která výstižně dokresluje již zmíněná 30. léta dvacátého století. Autor scénáře je zároveň i autorem písní, ke kterým napsal texty Jaroslav Wykrent.

Hudební party od autora hudby může DILIA zprostředkovat. Od autora lze zajistit i striženy DVD záznam první filmové grotesky s názvem „Pepek námořník hvězda biografu“, která je použita ve scénáři.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Slaměný klobouk

Vlastimil Peška

Žánr: rozverná fraška s libými zpěvy

volně na motivy stejnojmenné komedie Eugena Labiche

Obsazení: 10 mužů, 9 žen

Fraška proslulého francouzského dramatika 19. století Eugena Labiche, *Slaměný klobouk*, získala na českých jevištích velkou popularitu především známou transkripcí Jiřího Voskovce a Jana Wericha pod názvem *Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk*. Často se hraje i verze „Slamáku“, kterou napsal Miroslav Horníček. Film Oldřicha Lipského z roku 1971 pak patří do zlaté pokladnice české kinematografie.

Vlastimil Peška přistoupil k tomuto tématu svérázně a děj komedie přenesl z francouzské provincie na Moravu. Lépe řečeno do Brna a nedaleké Lojzovy Lhoty. Fabule příběhu, zběsilý hon za slaměným kloboukem, který pozřel kůň pana Fadinarda, v Peškově verzi pana Fouska, zůstává zachován. Jednající postavy jsou však svérázně vykreslené lidové postavy mluvící v nářečí, které je do dnešních dnů živé v okolí Brna. V tomto nářečí

hovoří především rozvětvená rodina zelinářky Krákorové, která vdává Helenku za brněnského bonvivána Fouska. Autor zachovává v zásadě všechny postavy známé frašky, mezi které patří např. téměř hluchý strýc Vezinet (v Peškově verzi Vendelín), který se ke konci hry ze své hluchoty zázračně uzdraví díky požití mastičky na kuří oka. Objevují se však i postavy, které u Labiche nenajdeme. Například tetka Božena, manželka již zmíněného strýce Vendelína, či ruský věřitel Máslěnko a další. Peškův *Slaměný klobouk* má i podtitul „Helenka měla vždycky jedničky“. Postava Helenky tento podtitul v průběhu děje několikrát potvrdí svojí nebyvalou sečtělostí i výřečností, za kterou byla údajně za školní docházky hodnocena jedničkami.

Slaměný klobouk je označen jako rozverná fraška s libými zpěvy. To napovídá, že Vlastimil Peška opět dostal své pověsti skladatele melodicky nosných písní, které nechybí ani v tomto opusu. Hudební party od autora může DILIA zprostředkovat.

Pozn. – nářečí z Brněnska mohou inscenátoři přepsat do libovolné jazykové mutace. Tedy je možné použít např. hanácké nářečí, ostravský dialekt, jihočeské nářečí apod. Lze použít i hovorovou češtinu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zmatek nad zmatek

Roman Sikora, Jules Verne

Žánr: černá groteska

Obsazení: 10 mužů, 3 ženy (variabilní)

Pro některé lidi není nic nemožné. Jejich nezlomná vůle a podnikavý duch je vede ke stále větším cílům a především ziskům. Když se Země v důsledku globálních klimatických změn otepluje, je možné se i na tom obohatit. Ale co když se v dražbě koupí jižní pól a on taje pomaleji, než se předpokládalo? Pak je třeba postoupit o krok dál. Chcete prostě jenom dobrý nápad.

Značně volná adaptace stejnojmenného románu Julese Vernea o dalších slavných počinech věhlasného dělostřeleckého Gun Clubu. Jen z dělostřelců se v této černé grotesce stává smečka vrcholových manažerů, která se opravdu nezastaví před ničím, natož před apokalypsou. Protože vždy je zde ještě možnost, že se za zisky z obřích transakcí hladce koupí zeměkoule nová. Vše naštěstí pro lidstvo ale nedopadne tak, jak by si věhlasní investoři přáli.

Černá groteska vznikla v rámci mezinárodního projektu Dramatická klimatická změna a Afrika zaštitěného Evropskou unií a Ministerstvem zahraničí ČR.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajemství Žlutého hřbetu

Milan Šotek

Žánr: kabaretně hororová detektivka

Obsazení: 6 mužů, 5 žen

Policejní praktikant Kudlič stojí před zapeklitým případem: Vojín Houska se přiznal k vraždě těhotné ženy, načez se oběsil v cele. Na místě činu však Kudlič žádnou mrtvolu nenajde. Je třeba pátrat po oběti! Cesta za ní povede přes háj optických víl a věznici Skunk-Skunk do Pavoučí jeskyně – a možná ještě dál... Neotřelou zápletku, do které se brzy přimíchá i zlosyn Quasimodo, přezdívaný Žlutý hřbet (jméno odkazuje ke žlutým hřbetům brakového čtva), rozvíjí řada divadelně šťavnatých epizod: zlý pavouk Ogoši (trauma hlavního hrdiny z dětství), svět počítačových her (pronásledování Prince of Persia) či inspektor Moonsmile (věčně opožděný specialista na zločiny dálných zemí, se kterým je Kudlič ve spojení pomocí megaskladného hyperrychlostního superpočítače).

Milan Šotek, spoluzakladatel Cabaretu Calembour a dramaturg Moravského divadla Olomouc, psal hru pod pracovním názvem „Svlá slámák odhazují v dál“ přímo pro Divadlo A. Dvořáka v Příbrami, a to s úkolem pospojovat v ní známé i méně známé písně Jiřího Suchého (první

18 České hry – divadelní oddělení

uvedení 6. října 2011 v režii Martina Packa). Suchého slamák se vzduchem nesl přes 50 let a dopadl do světa kabaretní detektivky s prvky hororu, která semaforské evergreeny nasvítíla z nového úhlu. Chytře napsaná hra na hraně němé grotesky (významný podíl pohybových etud) a monty-pyhtonovského kabaretu (s převahou slovní ekvilibristiky) je určena pro cca 10 herců, kteří v ní ztvární více než 40 postav. Dilia disponuje jak verzi s písněmi Jiřího Suchého, tak úpravou bez písniček (ta však možná inspiroje k napsání hudby původní).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Milan Šotek *1985

absolvent pražské DAMU (obor dramaturgie činoherního divadla), od sezony 2010/2011 dramaturg Moravského divadla Olomouc. Spolu s Igorem Orozovičem a Jiřím Suchým z Tábora založil autor-ské divadlo Cabaret Calembour, kde se uplatňuje jako autor, textař a herec (za původní aktovku *Borůvčí* byl nominován na Cenu Evalda Schorma 2008, soubor získal cenu ČESKÝ TUČNÁK 2010 v kategorii Mladé divadlo). Jako dramaturg spolupracoval s režiséry Michaelem Tarantem, Radovanem Lipusem či Martinem Glaserem. Jeho talent je rozepjat mezi velkou činohrou a malé formy.

Sestřičky

Pavel Trtílek

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Eliška přiváží na vozíku z ústavu svou starší sestru Andělu, aby s ní oslavila její osmdesátiny. Oslavu pojala jako odvetu za celoživotní příkoří. Talentovanou Andělu odjakživa vnímalo okolí jako nadějnou klavírní virtuosku, zatímco Eliška žila jen v jejím stínu. Ten stín jí za léta

prosákl. Nastává série ponížení, výsměchů a krutostí, které Eliška stylizuje do nejrůznějších podob dětských her, čímž dosahuje převrácení jejich dosavadního vzájemného postavení. Vrcholem odvety má být příchod Mistra, hudebního skladatele, k němuž Anděla vždy vzhlížela jako ke svému vzoru. Eliška dostane Andělu do stavu, ve kterém působí před Mistrem jako naprostá duševní i fyzická troska člověka. Pomsta se zdá být u konce, Mistr odchází. Anděla však bere dosavadní Eliščinu hru pomsty do vlastních rukou...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zabiju tě sekerou!

Pavel Trtílek

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Černá groteska o ošidných návratech domů, při kterých by tuhla krev v žilách, kdyby nešlo o grotesku.

Naďa vyrostla v dětském domově, a když se osamostatnila, rozhodla se poznat rodiče. Koupila bonboniéru, vzala partnera Luboše a vyrazila. Jenže – jak se pozná domov? Že je sekera zaražená pevně ve špalku a otec Skřivan ji občas vezme a zahrozí jí nad hlavou nebo ji po někom rovnou hodí? Že matka Buchara vzpomíná, jak pracovala v lomu, kde dva vozejky šutráků vytlačila do kopce, a pak voněla syrově žensky? Že otec Skřivan pije lák od okurek a co chvíli odbíhá na záchod, což v matce Buchaře vyvolává nekontrolovatelné salvy smíchu? Že otec Skřivan bejval švihák a každá se za ním otočila a matka Buchara bejvala štramanda, štíhlá jako proutek? Že otec Skřivan seděl v Plzni na Borech a teď sedí tady a matka Buchara tady sedí s ním a máchá v lavoru jeho spodní prádlo, které vymáchat už nejde? Že otec Skřivan nutí Luboše vyrobit rakev a matka Buchara dá samou něhou znovunalezené dceři Nadi hromadu svých starých bot do včavy?

Kde vlastně začíná hranice domácího násilí? Kolik krve musí protéct, kolik lidí musí být zabito sekerou nebo aspoň nožem? Jak vysoko na kříži je pozdvižen pan Ježíš Kristus? A kdy přijde Šedivec, kterej za pět flašek voddělá dospělýho? Za úsvitu?

„Ale jestli cekneš... Jestli jenom cekneš...“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Strašidlo cantervillské

Roman Vencel, Oscar Wilde

Obsazení: 4 muži, 6 nebo 9 žen (jsou možné tři dvojrole), 2 děti (dvojčata)

Nejnovější dramatisace dnes již klasického díla Oscara Wildeho posunula jeho příběh do současnosti. Nejde o nepřírozené šroubování literární klasiky do 21. století, ale pouze o nenásilnou aktualizaci některých drobných reálií tak, aby byl příběh přitažlivější pro současné publikum. Samotné vyprávění příběhu je volnější a nedrží se předlohy za každou cenu. V textu je kladen důraz především na humor a komické situace, které jsou řetězeny tak, aby divák nemusel tzv. „čekat na vtip“, ale aby se bavil kontinuálně po celou dobu představení. Také charaktery hlavních postav jsou vykresleny o něco detailněji, pevněji a komediálněji, než-li je tomu u originálu. Můžeme tedy hovořit o klenotu evropské literatury, který byl oprášen a zrestaurován tak, aby mohl být uváděn na divadelních prknech současnosti. Autorem dramatisace na základě překladu Cyrila Boudy je mladý komediograf Roman Vencel.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DILIA pohádková

O víle menší než zrnko máku (O víle menšej ako makové zrnko)

Martin Geišberg

Slovensko

Žánr: pohádka

Překlad: Jana Pithartová

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Jímavá interaktivní pohádka pro děti od 3 let o síle dětské fantazie, vnímání, cítění, spojení s přírodou a vzájemného propojení mezi námi všemi, nabízí dětem kromě originálního příběhu i nečekané zážitky. Není přece tak obvyklé, aby se v hledišti držely za ruce a svezly se společně plachetnicí.

Elfové Lála a Lulú, jejichž předky jsou prastaré stromy, přicházejí z Nekonečného lesa do světa lidí a hledají děti, které jsou schopné uvěřit, že víly, skřítky a elfové skutečně existují. Hledají je proto, aby s jejich pomocí našli malinkou vílu Lili, se kterou se spřátelili a která se jim zničehonic ztratila. Společně s dětmi pak zjistí, že cesta k Lili vede přes širé moře, a že je tedy nutné sehnat loď a podstoupit nebezpečná dobrodružství. Za to, že se na tuto pouť vydají, jsou elfové i diváci pohádky odměněni silným prožitkem a nezapomenutelným poznáním.

Pohádka nabízí nepřeborné možnosti výtvarného řešení, velké příležitosti dvěma hercům, kteří jsou schopni spolupracovat s roz dováděnými dětmi, a především prostor k citlivé interakci mezi děním na jevišti a pulsem dětského publika. A zjevně baví i dospělé.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jak říční víly přelstily čerty

Eva Jančíková

Žánr: pohádka

Obsazení: 4 chlapci, 6 děvčat (nebo 4 muži a 6 žen)

Scénář pohádky byl napsán pro dětský divadelní soubor, ale je možné jej využít i pro dospělé herce, kteří se v ději pohádky mohou docela dobře vyřádit. Jedná se o klasické pojetí zápasu dobra se zlem, ale také chytrosti s hloupostí a nadutostí. Text je psán tak, aby byl srozumitelný a lehce zapamatovatelný. Hra je vhodná pro realizaci v interiéru, ale také v exteriéru, kde scéna může být součástí přírodního prostředí. Je nenáročná na kostýmy i rekvizity, obsahuje nečekané děje – např. překvapivý vstup víl na rychlou, hlučnou hudbu, kdy tančí moderní tance, apod. Herci mohou komunikovat s hledištěm (např. s nabídkou buchet v závěru). Hra je vhodná pro mateřské školy, základní školy – 1. stupeň, nebo pro domovy důchodců, ale také pro nejruznější oslavy konané ve venkovním prostředí. Obsazení 6 děvčat a 4 chlapci (nebo 6 žen a 4 muži), 4 vstupy, délka trvání – cca 40 minut. Minimální ozvučení a osvětlení, 1 hudební nástroj (kytara nebo harmonika).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Bětuška a Kleofášek

Jindřiška Netrestová

Žánr: pohádka

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy, role čertů mohou hrát muži i ženy.

Klasická činoherní pohádka o čertovi Kleofášovi, který se vydá na svět, aby do pekla vrátil kouzelný amulet a odnesl zlou princeznu Filoménu. Na své cestě potká také komornou Bětušku. Může však čert milovat člověka? Podaří se jejich lásce překonat všechny nástrahy a zákony pekla?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Neohrožený Mikeš

Jindřiška Netrestová

Žánr: pohádka

Obsazení: 5 (6) mužů, 5 (6) žen

Klasická činoherní pohádka o statečném kováři Mikešovi. Na své cestě za štěstím potká kamarády Bobše a Kubu. Společně se vydají vysvobodit tři ztracené princezny. Cestou musí Mikeš čelit mnoha nástrahám. Musí porazit čaroděje Černovouse, ale také si poradit s proradností svých přátel. Vysvobodí ztracené princezny a získá lásku nejkrásnější z nich?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pohádka o narození Jezulátka

Jiří Teper

Žánr: pohádka

Obsazení: 11 mužů, 1 žena (variabilní)

Vánoční pohádka na motivy z knížky Mikeš od Josefa Lady. Text je inspirován bezelstným Ladovým předpokladem, že Ježíšek se klidně mohl narodit ne v dalekém Betlémě, ale v prostém chlévě starého ponocného Švejdy v malé české vsi Hrusice. Namísto biblické krajiny vidíme tedy na scéně zasněženou náves, kde děti staví sněhuláka a dohadují se spolu, jestli se opravdu jednou o Vánocích narodí Ježíšek, který jim pak bude každý rok nadělovat dárky. A potom už nastává ta kouzelná noc, kdy do vsi přichází hledat nocleh Josef Pěstoun a Panna Marie... Text pohádky je věrný Ladovu „venkovskému“ jazyku a starosvětskou vánoční atmosféru zvyrazňují známé české a moravské koledy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry přeložené

Německojazyčné trháky v nabídce DILIA:

Hovory s astronauty (Gespräche mit Astronauten, 2009)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Jsou levnější než levná pracovní síla, nemají žádná práva. Jmenují se Olanka, Anjuscka, Olga a Irina a pocházejí ze země na pomezí střední Evropy. Ze země, které jim nenabízejí žádné perspektivy, ze země jako je Schlamparei, Mogelei, Stohlen, Rostland nebo Ukulele. Jejich vysněnou zemí je země skokanů na lyžích a jmenuje se Knautschland. Tam přicházejí s nadějí na lepší, krásnější a radostnější život. Jsou to služky, kterým se v moderní době globalizace říká „Au Pair“. „Au Pair“ zde znamená všestrannost. Ovšem tuto všestrannost diktují vždy ti druzí...

Felicia Zeller kupí promluvy, výkřiky a mluvní záchvaty postav až do výše kakofonické babylonské věže. Komika mluvy ale nespočívá v prvoplánové komické nadsázce, ale v brilantním zachycení věčných „domácích“ komunikačních spirál a litáních každodenního života:

výmluvy vynervovaných Au Pair jsou válcovány slovní kaskádou pracujících „Powerfrauen“ a křikem tyranských dětí... Jedině otcové jsou v této virtuózní zellerovské slovní show neslyšitelní, vznášejí se tiše v prostoru, nebo přicházejí až v půl desáté, nebo ještě později anebo možná nepřijdou dnes vůbec...

Mannheimská inscenace *Gespräche mit Astronauten* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011**.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Felicia Zeller (1970, Stuttgart)

dramatička, mediální analytička. V roce 1998 absolvovala Filmovou akademii Baden-Württemberg. V sezóně 1999/2000 byla rezidentní autorkou v Theater Rampe ve Stuttgartu. Felicia Zeller získala řadu ocenění a tvůrčích stipendií: Cena Baden-Württemberg pro mladé dramatičky (1993), Stipendium Ilse Langer pro ženské dramatičky (1999) aj. V roce 2001 byla pozvaná na Autorentheatertage v Thalia Theater Hamburg. Dlouhodobě žila v zahraničí, pracovala na množství různých mediálních projektů, účastnila se festivalů a psala články pro „Stuttgarter Zeitung“. V současné době žije v Berlíně.

Alergie (Allergie, 2008)

Charlotte Roos

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 ženy, 1 muž

Lena musí spát. Aspoň jednu noc. Za pár dní má důležité natáčení, na které musí být stoprocentně připravená. Ale Lena nemůže spát... Její sestra si o ni dělá veliké starosti. Co když u citlivé Leny opět propukne ta alergie? Tomu se musí zabránit! Daniel, sestřin přítel, je vynervovaný z přehnaného ochranního instinktu své přítelkyně, která nakonec způsobí, že ani on nezamhouří oči. Lena, Lena, pořád jenom Lena! Daniel začíná tušit, že za sesterskou starostlivostí a péčí se skrývá ještě něco jiného...

Charlotte Roos vypráví z ich – perspektivy příběh dvou sester a zároveň příběh zhoubné až patologické symbiózy. Mezi Já a Lena běsní tichý boj o moc, pozornost a kontrolu. Blízkost mezi sestrami dosáhne až takového bodu, kdy Daniel začne vlastně překážet, nezbuďte pro něj ani špetka pozornosti. Hranice mezi přítelkyní a sestrou se mu zcela ztratí. Hranice, kde končí já a začíná ty. Lena a její sestra v probdělých nocích – a vlastně již mnohem dříve – tuto hranici překročily. Příčina pro přehnanou péči je Lenina záhadná alergie, která zdá se propuká ve chvílích, kdy se dívka dostane do stresu. Ten ale na citlivou Lenu útočí ze všech stran. Vniká do její útulné ložnice prostřednictvím televize a v nekonečných hovorech se sestrou...

Alergie je drama tísně. Ta nenápadně protéká dnem i nocí a nenechá postavy spát. Charlotte Roos hladce vytváří děsivý psychologický portrét dvou mladých žen, které bojují se světem venku, ale hlavně samy se sebou. *Alergie* pokládá pod somnambulním povrchem řadu zneklidňujících otázek. Jak se můžeme bránit proti těm, kteří nám neznávaně vstoupí do života s cílem nás ovládnout, pohltit? Jak se můžeme vypořádat s hrůzami tohoto světa, které nás zaplavují den co den? Jak se

máme obrnit vůči množství informací, kterými nás infikují ostatní lidé a o které nestojíme...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Charlotte Roos

se narodila v roce 1974 v Düsseldorfu. Vystudovala germanistiku, romanistiku a Německý literární institut v Lipsku. Zpočátku sbírala zkušenosti jako asistentka režie, od roku 2001 pracuje samostatně jako režisérka (Štýrský Hradec, Bochum, Hannover a Zürich). V roce 2007 se zúčastnila dílen vídeňského Burgtheateru, 2008 autorského projektu Stück/für/stück při Schauspielhausu ve Vídni nebo Fóra mladých evropských autorů ve Wiesbadenu. Její hry *Die Unmöglichkeit einer Insel* a *Allergie* byly poprvé uvedeny v Jeně. Autorka žije v Hannoveru. V rámci 3. Dnů autorské tvorby v St. Gallen v červnu 2009 získala cenu poroty i publika za hru *Hühner. Habichte*, která byla premiérově uvedena v dubnu 2010 v divadle Theater St. Gallen.

Soukromý život (Privatleben, 2008)

Ulrike Syha

Německo

Překlad: Iva Hohnová, Martina Černá

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní, nejlépe 3 muži, 2 ženy

Lutz, který se vzdal svého soukromého života, jenž se mu zdá být bezvýznamný, při jízdě vlakem náhodně potká Karlu, promovanou archeoložku. Karla má oproti němu soukromého života až příliš. V zaměstnání se jí nabízí dobré možnosti postupu, ale zapletla se se svým šéfem Rainerem, který kvůli ní chce opustit svou ženu. V přeplněném vlaku, v přítomnosti

Lutze, vede Karla s Rainerem po telefonu na veřejnosti hádky. Lutz tvrdí, že je nudným člověkem a je na to pyšný. Je prázdný jako krajina, v níž se odehrává setkání těchto dvou mladých lidí. Z letargie ho probudí až Karla. Oba protagonisté vystoupí ve stejné konečné stanici a ještě jednou se potkají v čínské restauraci. Poté stráví společnou noc v Lutzově hotelovém pokoji. Karla se odloučí od vztahu s Rainerem a Lutz si vybuduje úspěšné postavení ve firmě svého strýce. I když se zdá, že všechno směřuje k happy endu, zakončuje Ulrike Syha drama ironickou fikcí, kdy Lutz leží v bezvědomí v zahradě svého budoucího tchána. Tato vztahová komedie o mladých lidech tápajících v době plné zmatků, doprovázené globálními problémy, hospodářskou krizí, oteplováním země, terorismem atd. je ironií na zdánlivě existující šťastný soukromý život, za kterým se však skrývají neutěšení a vztahově narušení lidé.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Ulrike Syha (1976, Wiesbaden)

dramatička a překladatelka. Vystudovala dramaturgii v Lipsku a pracovala jako asistentka režie. V roce 2002 získala za hru *Autofahren in Deutschland* prestižní ocenění pro mladé dramatiky Kleist-Förderpreis. Její hra *Nomaden* byla nominovaná na Mülheimer Dramatikerpreis 2003. Ulrike Syha získala rezidenční stipendia stuttgartské Akademie Schloss Solitude (2006), Stiftung Künstlerdorf Schöppingen (2007), Literarisches Colloquium Berlin (2008), budapeštské József Attila Kreis (2008), římské Casa Baldi (2008) a stipendium švédského Kuenstlerhaus Lukas ve Visbě (2009). V roce 2010 obdržela Literární stipendium města Hamburg. V sezóně 2009/10 byla rezidentní autorkou v Nationaltheater Mannheim. Ulrike Syha překládá z angličtiny (Alan Ayckbourn, Martin Crimp, Wallace Shawn, Davide Enia) pro Rowohlt Theater Verlag.

Cyklisté (Die Mountainbiker, 2006) ⚡ @

Volker Schmidt

Rakousko

Překlad: Jan Šotkovský

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

„V poslední době mám pocit, že se všechno od základu změnilo. Žiju život, který už se mnou nemá nic společného. Můj muž, moje dcera jsou snadno zaměnitelné bytosti. Já ani necítím, že bych byla naživu. Můžu se vydat jakýmkoli směrem a nemá to žádné následky...“

Toto poznání dobře situovanou bytovou architektku Annu poněkud vykolejí. Začne dělat „podivné věci“ a vyhledávat extrémy. Jeden z jejích „pokusů“ ji vrhne do náruče pubertálního chlapce ze sousedství Thomase, který obtížně hledá svou sexuální identitu a maluje pouze mrtvolky. Anna zpočátku neví, že Thomas chodí s její vlastní dcerou, se kterou se seznámil u kontejnerů s tříděným odpadem, ani to, že je synem Franzisky, která je dlouholetou milenkou jejího manžela Manfréda. Anna také neví, že se Franziska právě zamilovala do Manfrédova nejlepšího kamaráda a rodinného přítele Alberta a Manfréda chce opustit. Volker Schmidt tak buduje složitou strukturu rafinovaného a čím dál napínavějšího příběhu o pohodlném životě středních vrstev, ze kterého se nenápadně den po dni ztrácí řád a postavy zmateně hledají nějaký nový smysl...

Hra *Die Mountainbiker* byla vybrána na prestižní Stückemarkt v Heidelbergu a na Stückemarkt des Berliner Theatertreffens 2007.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Volker Schmidt (1976, Klosterneuburg)

rakouský herec, režisér a dramatik. Vystudoval herectví na vídeňské konzervatoři. Jeho hry zvítězily v několika soutěžích, účastnil se autorské dílny vídeňského Burgtheatru. Hra *Die Mountainbiker* byla vybrána na prestižní Stückemarkt v Heidelbergu, kde získala hlavní cenu a cenu publika; na Stückemarkt des Berliner Theatertreffens 2007 a v roce 2008 na NET – Festival do Moskvy. Hra měla světovou premiéru v Theater Heidelberg (2007), dále se hrála v Schauspielhaus Wien (2008), ve Španělském kulturním institutu v Santiagu v Chile (2008), Divadle Kosmos v Bregenzu (2009), v Teatr Lodz a Teatr Współczesny Szczecin (2009). Mezi jeho další hry patří: *Unter Fischer, Himalaya, komA, Blick durchs Fenster, Man muss dankbar sein, Peer lügt* aj.

Occupant (Occupant, 2001)**Edward Albee**

USA

Překlad: Jiří Fisher

Žánr: činohra

Obsazení: 1 žena, 1 muž

Komorní hra E. Albeeho je volně inspirována životem známé newyorské sochařky Louise Novelsonové. S touto sochařkou se však setkáváme až po její smrti, kdy ji přichází navštívit novinář, aby s ní mohl udělat rozhovor a zeptat se ji na otázky, o nichž Novelsonová za života nechtěla mluvit. Dovídáme se tak o velkém osudu výjimečné umělkyně a zároveň ženy, která ve svém soukromí často tápala a narážela na nepochopení. Výsledkem je dojemný, vtipný a upřímný hold ženě, která byla průkopnicí pro všechny svobodomyšlné ženy na světě.

Hra je vhodná pro vyzrálou ženskou osobnost souboru.

Text v anglickém originále je k dispozici v DILLA. Hra se v současné době překládá.

**Proroci bez Boha
(Prophètes sans Dieu, 1999)****Slimane Benaïssa**

Francie

Překlad: Lenka Jelenová

Obsazení: 3 muži

„Do mešity chodí jen muslimové, do synagogy jen židé a do kostela jen křesťané. A vstup je zadarmo. Ale v divadle jsou všichni: židé, křesťané, muslimové, laici, nevěřící... a ti si své místo zaplatili.“

Postava Autora uvádí na scénu postupně jednotlivé proroky boží. Nejprve je to Mojžíš, po něm přichází Ježíš. Nechává je diskutovat o svém proroctví a vztahu k Bohu. Ve vzájemném dialogu tak ožívá historie stará jako lidstvo samo. V konfrontaci jednotlivých náboženství se autor neubrání otázce: proč dochází ve jménu víry k tolika krveprolitím a válkám? Do jaké míry vychází jednotlivá náboženství ze stejných ideových základů a hodnot? Jakou sílu má Písmo? Kde je hranice mezi náboženstvím a demagogií, politikou a terorismem? Názorová pluralita proroků vtipně a neotřele rozbíjí neotřesitelnou jednotu boží. Sestava však stále není kompletní, chybí poslední z proroků. Během tohoto čekání na Mohameda, jehož umělecké či jiné zobrazení je Islámem výslovně zakázáno, se pozornost postupně přesune k Autorovi a otázkám osobnějšího rázu. Z proroků se stávají herci svých rolí a vše se komplikuje. Sepětí mezi životem a divadlem je najednou těsnější. Je jen na Autorovi, na tomto „prorokovi bez boha“, aby rozhodl, jak vše dopadne...

Hra *Prophètes sans dieu (Proroci bez boha)* se poprvé inscenovala v roce 1998 v režii samotného autora, který si také zahrál jednu z hlavních rolí. Dočkala se mnoha repríz v Belgii, Švýcarsku či Kanadě. Knižně vyšla v několika verzích, naposledy v roce 2003.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Slimane Benaïssa (*1944)

Alžírský dramatik, autor románů, režisér a herec Slimane Benaïssa celý svůj život zasvětil divadlu jak na úrovni praktické (vlastní divadelní skupina), tak na úrovni politické (ředitel divadla, ministerstvo kultury). Od roku 1993 žije ve Francii. Během devadesátých let sklídl celoevropský úspěch se hrami *Au-delà du voile (Pod závojem)* či *Prophètes sans Dieu (Proroci bez Boha)*. Zúčastnil se mnoha festivalů (včetně festivalu v Avignonu) a rezidenčních pobytů a stipendií, kde také vzniklo mnoho jeho her. V roce 2011 navštívil v rámci festivalu Tvůrčí Afrika Českou republiku. Na svém turné po českých městech seznámil publikum se svým životem a tvorbou. Návštěva se konala také u příležitosti českého vydání jeho hry *Les Confessions d'un musulman de mauvaise foi (Zpověď nepovedeného muslima v překladu Matyldy a Michala Láznovských)*. Jedním z ústředních motivů Benaïssovy tvorby je téma exilu a vykořeněnosti. Sám sebe považuje za součást tří kultur – původní berberské, francouzské a arabské. Stojí tak nejen na křižovatce kulturní a náboženské, ale také jazykové. Při své návštěvě se Benaïssa dotkl i tohoto tématu. Po odchodu z Alžírska, kde jeho hry nemohou být publikovány, píše ve francouzštině, která mu dala svobodu vyjádření. Arabština však zůstává jazykem jeho vlastní kultury. Jedině prostřednictvím ní je schopen postihnout všechny barvy a odstíny rodné země. V Benaïssově tvorbě se pak do popředí dostává snaha o mezikulturní dialog. S ironickým nadhledem a humorem i se zasvěcenou naléhavostí otevírá skrze své postavy obecná, avšak ve svém důsledku velmi aktuální témata víry, tolerance či svobody.

Toutou aneb Když se ztratí pes (Toutou, 2010)

Agnès Besse, Daniel Besse

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Alex ztratil Toutou!

Stalo se to, protože si dlouze povídal se sousedkou? Stalo se to, protože Toutou chtěl už dlouho utéct? Stalo se to, protože Alex nemá rád svého pejska? Nebo protože je sousedka Alexova milenka? Zoe, jeho žena, chce znát jasnou odpověď. Zmizení psa otevírá Pandořinu skříňku manželských problémů a nešvarů. Situace vyvrcholí příchodem dlouholetého přítele Pavla, který ztratil klíče od svého bytu a musí u nich přespat. V jedné noci, kdy se ztratil jeden pes, se otevře jejich minulost, současnost, pravda o jejich manželství a o přátelství s Pavlem... Ale co Toutou?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Madisonské mosty (Sur la Route de Madison, 2005)

Didier Caron, Dominique Deschamps

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Adaptace slavného románu Roberta Jamese Wallera.

„Ve stále krutějším světě se nám všem daří přežít díky krunyři, který si pozvolna vytváříme kolem své schopnosti milovat a cítit. Kde začíná vyumělkovanost a končí velká vášeň, nevím. Ale naše tendence k tomu se jí vysmívat a říkat o pravých a hlubokých citech, že je to « taková limonáda » nám stěžuje pochopit ono království lásky, ve kterém se odehrává příběh Francesky Johnsonové a Roberta Kincaida.“ R. J. Waller

Horké léto v americké Iowě. Dva lidé. Čtyři dny. Nezapomenutelný příběh. Farmář Richard Johnson odjede s dětmi na trh, doma zůstane jen jeho žena Francesca. Jednoho dne na její dveře zatuká Robert Kincaid, fotograf National Geographic, který pro časopis fotí zastřešené madisonské mosty. Nedaří se mu nalézt poslední Rosemanův most, a tak se jednoduše zeptá na cestu. Francesca mu nabídne, že pojede s ním a cestu mu ukáže osobně. Tak se začne příběh vášnivě lásky, velkého vzájemného porozumění a velkého smutku.

Ve slavném filmovém zpracování *Madisonských mostů* se představili skvělí Clint Eastwood a Meryl Streepová.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dáma s kaméliemi (La Dame aux camélias, 2000)

René de Ceccatty

Francie

Překlad: Jiří Žák

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Divadelní hra podle nesmrtelného románu Alexandera Dumase ml.

Markéta Gautierová se každý večer nechávala vidět v lóžích pařížských divadel – většinou se svými movitými milenci. Vždy ale s bílými kaméliemi, jen pětikrát do měsíce s kaméliemi červenými. Proto se jí začalo říkat Dáma s kaméliemi. Markéta žila obklopena bohatstvím, kterým ji zahrnovali její milenci. Láska jako taková ji nezajímala. Až jednoho dne poznala Armanda Duvala, do kterého se hluboce zamilovala. Pro něj opustila všechny své milenci i starého hraběte, který ji zahrnoval vším, co si jen přála. Milenci spolu žili na venkově, ale Armand neměl dostatečné finanční prostředky, a tak musela Markéta začít rozprodávat svůj majetek. Když se o Armandově lásce dozvěděl jeho otec, poručil mu Markétu okamžitě opustit. Armand neuposlechl, Markéta ale ano. Jejich vztahem by ohrozila nadcházející sňatek jeho sestry s velmi významným mužem, který by nevstoupil do manželství, pokud by měl bratr nevěsty vztah s kurtizánou. Markéta, umírající na tuberkulózu, se se zlomeným srdcem vrátila ke svému starému životu. Armand se snažil utišit svou bolest v náručí metres a v cestování. Léku ale ani pro jednoho nebylo... Armand se po čase od přítele dozvěděl pravdu o rozchodu a z cest se vrátil do Paříže. Markéta už ale byla mrtvá. Zanechala mu deník, ve kterém se ospravedlňuje ze svých činů a vyznává mu nehynoucí lásku...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pesach (Pesach/Passaggio, 2001)

Laura Forti

Itálie

Překlad: Irena Novotná

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 3 ženy, 1 muž

Děj se odehrává o svátku Pesach. U matky se sejdou tři děti – dcera Nora a Betta, syn Giorgio, má přijít i vnuk Nino. Na první den židovských Velikonoc připadají také Ninovy narozeniny. Ten se však na večeri neukáže, dá přednost kamarádům a drogám. Neobjeví se ani otec, který je v lázních.

Vztah matky a potomků není ideální, a ač všichni hledí prokázat opak, snaha jim vydrží sotva pár replik. Matka s nimi vede boj v domnění, že je přetvoří k obrazu svému. Je židovka, k židovství se hlásí pouze nejmladší dcera Betta, ta se zajímá o svůj původ, hledá. Hledá i její bratr Giorgio, který se obrací k buddhismu. Nora se zase chytá skleničky a životní prohry utápí v alkoholu. Osudy rodiny krutě protály dějiny 20. století, nutně se odrážejí i v postojích hrdinů. Oslava, která má stmelit, prohlubuje propasti a ukazuje nepřijemné pravdy. V závěru se však hrany obrušují a nastává zklidnění.

Laura Forti píše s jistotou, téma pojednává s nadhledem, dialogy mají spád, vtip. Za hru *Pesach* získala v roce 2001 cenu Premio Betti.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Text se v současné době překládá.

Laura Forti

je italská dramatička, herečka a překladatelka z angličtiny a francouzštiny. Vystudovala literaturu a divadelní vědu, tři roky studovala herectví na slavné Accademia Nazionale d'Arte Drammatica „Silvio d'Amico“ v Římě. V roce 2001 získala cenu Premio Betti za hru *Pesach/Passaggio*, vyhrála soutěž *Storie del Novecento* za povídku *Dimmi (Pověz mi)* a cenu Premio Festival Castello di Serravalle za monolog *Nema problema*, který byl vybrán mezi 120 nejlepších evropských her 2010 komisí European Theatre Convention. Forti pravidelně spolupracuje s časopisem *Sipario*, který publikuje její hry. Časté pracovní příležitosti získává v zahraničí, zejména ve francouzských a německých divadlech, která uvádějí její hry (Theater Lübeck, Junges Theater Göttingen, Theater in Luxembourg und Zürich atd.). Přeložila Taboriho hry *Kanibalové* a *Mein Kampf*.

Korunní svěděk (Witness for the Prosecution, 1954)

Agatha Christie

Velká Británie

Překlad: Martina Schlegelová

Žánr: detektivka

Obsazení: 8 mužů, 4 ženy, vedlejší role (je možné spojovat či škrtnout)

Jedna z neúspěšnějších divadelních detektivek Agathy Christie vyniká sevřeným dramatickým dějem plným překvapivých zvratů, který se odehrává během několika málo dní při soudním procesu se sympatickým mladíkem Leonardem Volem, jenž byl obviněn z vraždy své známé, stárnoucí osamělé dámy. Úspěšný sebevědomý právník, Sir Wilfrid Robarts, se ujímá jeho obhajoby a pokusí se o husarský kousek – svého mandanta vysekát ze zdánlivě naprosto jasného obvinění. Spolehá přitom na výpověď Leonardovy ženy Romaine – tajemné osudové femme fatale. Její výpověď však odhalí nečekané skutečnosti...

Podle hry byl natočen i slavný stejnojmenný film s Marlene Dietrich v roli Romaine, který získal 6 nominací na Oscara. Tento překlad vznikl na objednávku Divadla A. Dvořáka v Příbrami pro konkrétní inscenaci, takže poměrně zásadním způsobem posunuje jazyk jednotlivých postav (inscenace počítala s výrazně mladším obsazením, než je tomu v originále).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hostina dravců (Le repas des Fauves, 2011)

Vahe Katcha, Julien Sibre

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: drama

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Dekorace: obývací pokoj

Francie roku 1942.

Šedm přátel se sejde, aby oslavili narozeniny hostitelky, manželky knihkupce Victora. Večer probíhá v báječné náladě až do okamžiku, kdy jsou dole před domem zastřeleni dva němečtí důstojníci. Do domu vtrhne gestapo a sebere z každého bytu po dvou rukojmích. Celou operaci vede major Kaubach, který je Victorovým zákazníkem. Major se rozhodne přijít si pro svá dvě rukojmí z řad oslavenců až po moučníku, a co víc: nechá na původně rozjařené společnosti, aby je mezi sebou vybrala sama. Tak by mohla začít „hostina dravců“, dech beroucí drama, odhalující skutečnou povahu jednajících postav.

Divadelní hra vznikla podle knižní předlohy slavného francouzského spisovatele arménského původu Vahe Katchy, adaptaci pro jevištní provedení v pařížském Théâtre Michel vytvořil Julien Sibre. Hra *Hostina dravců*, která se hraje před stále vyprodaným hledištěm, získala v letošním roce **tři prestižní ceny Molière**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

Rochele se vdává! (Rochele mitchatenet, 2010)

Savion Liebrecht

Izrael

Překlad: Markéta Pnina Rubešová

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Rochele je vzdělaná, milá a pohledná učitelka antropologie, která si k radosti celé rodiny konečně našla ženicha. Šlojme, ovdovělý otec Rochele a Ley, je štěstím bez sebe. Zdánlivě neškodná seznamovací návštěva u Rochelina otce ale otevře třináctou komnatu rodinných vztahů. Ženich Arale vypadá na první pohled jako dokonalý muž. Jeho přítomnost ale u Šlojmeho vyvolá již dávno potlačené vzpomínky na válečná léta strávená v polských táborech. Arale je nápadně podobný jednomu „kápovi“ z koncentračního tábora, který měl na svědomí smrt jeho bratra. Neschopen čelit emocionálnímu náporu ruší hlava rodiny svatební přípravu. Kromě toho se také ukazuje, že ani vztahy mezi sestrami Rochele a Leou, rozvedenou matkou pětiletého chlapce, nejsou zdaleka ideální. V atmosféře náhlého otevírání Pandořiných skříněk se rozhodne Rochele po letech vyzradit tajemství o své matce. Ta totiž měla milostný poměr s nejlepším přítelem svého manžela, Staškem.

Dialogy postav se vyznačují jistou strohostí a rázností. Osobní interakci protagonistů v místě děje zajímavě doplňují telefonické hovory přes oceán mezi Šlojmem a Staškem. Liebrechtová přes snahu nakládat citlivě s památkou válečných obětí upřednostňuje život a ty, kteří přežili. Hlavním mottem hry je, že život jde dál, ať se již stalo cokoli. K tomu nevyhnutelně patří i smíření se s tím, že každý příběh má několik, i protichůdných, verzí. Aby člověk mohl žít v míru sám se sebou, musí toto akceptovat a rezignovat na představu o jediném pravdivém dějinném narrativu.

Nová divadelní hra Savion Liebrecht byla napsaná dle autorčiny povídky *Rochelin dokonalý ženich*, vydané v roce 1995. Byla poprvé uvedena v Divadle Beit Lessin v režii Cipi Pinesové.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Savion Liebrechtová (nar. 1948)

se narodila v Mnichově, rodina však záhy emigrovala do Izraele. Vystudovala literaturu a filosofii na univerzitě v Tel Avivu. Do světa literatury vstoupila v druhé polovině osmdesátých let povídkovou sbírkou *Jablka z pouště* (1986), kterou zároveň později převedla do dramatické podoby. Divadelní hry a televizní scénáře představují další okruh jejího zájmu. V roce 2005 byla v Izraeli oceněna cenou Dramatika roku za divadelní hru *Na tebe mluvím čínsky*. Ve své tvorbě řeší především mezilidské vztahy na hranici konfliktu, přičemž může jít o náboženské (sekularismus vs. religiozita), politické (Izraelci vs. Arabové) nebo mezigenerační problémy. Další její hry je např. *Banalita lásky* o lásce H. Arendtové k M. Heideggerovi (uvedeno 2009). Způsob literárního vyjádření Liebrechtové je realistický a zhuštěný. Na mnoha místech se nechává inspirovat vzpomínkami a prožitky přeživších holocaustu, což dodává jejím dílům určitě naléhavosti a zároveň to vypovídá o neustálé přítomnosti holocaustu v izraelské společnosti.

Buď moje, baby (Be My Baby, 2005)

Ken Ludwig

USA

Překlad: Karina I. Havlů

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Popudlivý Skot John a stále nervózní Angličanka Maude se poprvé setkávají na svatbě Johnova svěřence a Maudiny neteře. Podruhé je svede dohromady až prosba mladého páru, aby pro ně vyzvedli v Kalifornii novorozeně, které se novomanželé rozhodli osvojit. John a Maude se vydávají na dlouhou cestu, kterou si dokáží navzájem náležitě znepríjemnit. A aby toho nebylo málo, omylem se ocitají v San Francisku, odkud se po několik týdnů nemohou vrátit zpět do Británie. Během vynuceně tráveného času a starosti o bezbranné novorozeně si však začnou uvědomovat i lepší stránky toho druhého. Domů se nakonec vrací zcela jiný John a zcela jiná Maude, než jací se vydávali na cestu.

Jemná a citlivá komedie dokazuje, že v druhém se může splést každý a že na lásku není nikdy pozdě.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Čarování (Sortilèges, 2010)

Caya Makhélé

Francie

Překlad: Jana Podhorská

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Ondina žije s rodiči na břehu jezera, ale skutečným domovem jí je voda. Veškerý čas tráví u jezera nebo venku v dešti. Její podivné chování a zlomyslná povaha se stávají zdrojem rodinných konfliktů. V návalech vzteku

si Ondina nepřeje nic jiného, než aby rodiče nadobro zmizeli z jejího života. Despotický otec klade její špatnou výchovu za vinu své ženě, kterou navíc nenávidí kvůli jejímu věčnému mládí. Vysloví proto přání zbavit se Ondiny a nechat zavstárnout její matku, která až dosud stále neztratila nic ze svého původu navzdory bití a týrání. Matka se zhlíží ve své dceři, touží být jenom s ní a odjet někam daleko. Během jedné z rodinných hádek vypukne bouře a krátce nato se ve dveřích objeví cizinec v tmavém kabátě a s kloboukem zakrývajícím tvář. Představí se jako ten, kdo přišel vykonat jejich přání. Reakce na jeho příchod u každého z členů rodiny znovu akcentuje vnitřní charakter postav: Ondina ho pokládá za svého kamaráda Antonína, se kterým byla domluvená, že postraší rodiče; otec zaujme nepřátelský a krajně pravcový postoj vůči cizincům obecně, ale zároveň doufá, že je to snoubenec jeho dcery, který si ji odvede pryč; servilní matce pak leží nejvíce na srdci jeho pohodlí a konvenčně vhodné přijetí ze strany rodiny, přičemž sama touží po svobodě a zakrytí známek týrání na svém těle. Neznámý muž zůstává postupně o samotě s každým z nich a prezentuje se jako ztělesnění neodvolatelného vykonavatele jejich přání. Každé slovo v sobě totiž nese magickou moc, kterou tak disponuje i přání, která vlastně ve skutečnosti nechceme, aby se vyplnila. Muž nakonec slíbí, že se vrátí po roce, aby se přesvědčil, jakým způsobem se změnil život rodiny a zda každý nalezl tu správnou cestu bez toho, aby škodil druhým. Po jeho odchodu se schyluje k dalšímu konfliktu, kterému však kouzlem zabrání matka povzbuzená cizincovými slovy. Vzápětí se rozhodne říct Ondině pravdu. Ondina totiž není jejich skutečnou dcerou, neboť ji matka nalezla po bouře v proutěném košíku před domem. Už roky předtím vyzývala nejrůznější božstva a prosila o dítě. Ondina však není odloženým dítětem, ale tím, které bylo darováno lidem. Čím více lásky matka dávala své dceři, tím více mládl. Ondina si uvědomí, že matka snášela otcovy rány jen kvůli ní. Všichni tři očekávají nový příchod zince – matka s dcerou radostně a umírněný otec se zbraní v ruce. Kouzlo však způsobí, že jakýkoli útok se otcí vrátí zpět. Začne bouřka, dá se do deště, cizinec je očekáván každou chvílí. Otec náhle vystřelí. Zavládně tma a ticho, poté je slyšet melodie z Rusalky.

Samotný příběh rovněž dokresluje nespočet aluzí, ať už těch literárních (*Ondine* od Jeana Giraudoux) nebo neliterárních (2. světová válka, genocida ve Rwandě, destruktivní vliv člověka na přírodu). Českému publiku bude zajisté důvěrně blízká i hudba z opery *Rusalka* od Antonína Dvořáka, která v tomto příběhu dostává překvapivě současnou rezonanci. Známý příběh i postava vodní vily Ondiny reflektují dnešní svět mladého člověka, který stojí proti konvenční společnosti.

Hra „*Sortilèges*“ byla dopsaná v lednu 2010 v Praze a svědčí o blízkém vztahu autora k české kultuře.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Les (The Woods, 1977)

David Mamet

USA

Překlad: Jiří Fisher

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Začíná to jako pohádka. Nicka a Ruth, mladí milenci kolem třicítky, se rozhodnou strávit romantickou noc daleko od rušného města v letním sídle Nickovy rodiny. On a ona a hluboký les kolem. Oba se na takovou noc dlouho těšili, oba si její průběh představovali zcela jinak.

Ruth si chce s Nickem hlavně popovídat, a tak neustále hovoří o všech možných tématech, které se jí honí hlavou, o všech možných tématech, která je obklopují. Zdá se, že Nicka její povídání vůbec nezajímá. Jediné, o co se snaží, je zavřít se do chaty a s Ruth se pomilovat.

Romantickou noc ovládne agresivita a hádky, do nichž se mohou směle ponořit, protože daleko od rušného města jim v tom nic nepřekáží. Jsou jenom on a ona a hluboký les. Nakonec se zdá, že Nicka a Ruth již nic nespojuje, jejich vztah se rozpadl. Nick a Ruth k sobě však cestu nachází. Není to však láska, co je opět spojí, ale obyčejná potřeba být s někým.

Výborně napsaná hra nabízí výjimečné herecké příležitosti pro dva mladé herce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Divadlo bez zvířat (Le théâtre sans animaux, 2000-2001)

Jean-Michel Ribes

Francie

Žánr: šibalská hra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Os m hříček v jedné hře:

Rovnost – bratrství (2 muži)

Tragédie (1 muž, 2 ženy)

(Mořský) Racek (2 muži)

Monika (1 muž, 1 žena)

U. S. A. (2 muži)

Neděle (1 muž, 2 ženy)

Průdušky (1 muž, 1 žena)

Vzpomínky (3 muži, 2 ženy)

Pro Jeana-Michela Ribese je práce s krátkými divadelními hříčkami blížká. Po sérii *Bitvev* (*Les Batailles*) přišel s další sadou nedlouhých textů, tentokrát tematicky spjatých “nevýskytem” zvířat v nich. Souboru textů z let 2000 – 2001 dal autor podtitul “osm rozmarných hříček”. Běžné situace, podivné obraty v obyčejných setkáních, překvapivé zvraty ve známých kulisách našich dní – tak lze stručně charakterizovat tento Ribesův soubor.

Co se stane, když mladší bratr oznámí staršímu – slavnému spisovatel, že už je chytřejší než on? Jak se vypořádá osmnáctiletá dcera s nečekaným oznámením, že se nejmenuje Monika, jak se celý svůj život domnívala, ale její otec si nedokáže vzpomenout, jaké je její pravé jméno? Co dělat

ve chvíli, kdy vám nedělní pohodu naruší převratný přílet obrovského třímetrového kuličkového pera do obývacího pokoje?

Ribes sám říká: „Miluji jiskření zkratových spojení, padající budovy, lidi, kteří se smekli či vyletěli – zkrátka a dobře kotrmelce. Tyhle rozkošné chvíle nám ukazují, že svět není pevně daný a že ještě stále existují místa, kde nám realita nezavírá dveře před nosem...“

Každý z příběhů staví na propracovaném dialogu, který odhaluje věci do té chvíle neznámé a kličkuje mezi slovy k překvapivým, leč umírněným pointám.

Text v elektronické podobě je v DILIA k dispozici v překladu Jaromíra Janečka (2011) a v překladu Petra Christova (2004).

Jean-Michel Ribes (*1946)

je všestranný divadelník, filmař, režisér a dramatik, jenž započal se svou tvorbou již v letech sedmdesátých. Průběžně spolupracoval s dramatiky Rolandem Toporem, Jeanem Tardieuem (s nimi dokonce napsal několik dramatických textů) a Copim. Je autorem asi patnácti textů pro divadlo, píše scénáře, točí filmy. Roku 1997 inicioval projekt scénických čtení nových současných textů v rámci Avignonského festivalu – projekt s názvem *Obnažený text* pomáhá propagovat současnou tvorbu. V roce 2000 stál u zrodu společnosti E. A. T., stal se jejím prezidentem a od listopadu 2001 je též ředitelem předního pařížského divadla Rond-Point des Champs-Élysées, v němž se snaží prosazovat uvádění současných (nejen francouzských) textů pro divadlo – z francouzských např. Roland Dubillard, Adel Hakim, Michel Azama, Eugène Durif. Z textů pro divadlo: *Je suis un steak* (*Já jsem steak*); *Dieu le veut* (*Bůh to chce*); *Omphalos Hôtel* (*Hotel Omfalos*); *Batailles* (*Bitvy* – napsáno společně s Rolandem Toporem); *Révoltes* (*Vzpouře* – napsáno společně s Jeanem Tardieuem a Arnoldem Weskerem); *Monsieur Monde* (*Pán Svět*); *Théâtre sans animaux* (*Divadlo bez zvířat*).

Nabízíme

Zahraníční hry

nepřeložené

Skandinávské novinky:

Medealand (Medealand, 2009)

Sara Stridsberg

Švédsko

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 2 muži, 5 žen

Medea je vášnivá a impulzivní žena, jejíž pád je nevyhnutelný. U Stridsbergové stojí Medea mezi dvěma póly lásky: mezi matkou, která svou pyšnou dceru od začátku rozmazlovala přílišnou láskou a mezi mužem Jásonem a jejich syny, kteří vzešli z jejich spojení. Autorka do hry přivádí postavu bohyně, je psychiatrická a současně Medein vnitřní hlas. Medein hořečnatý patologický stav je zde zaznamenaný z lékařského strážlivého odstupu. Uražení z opuštění milovaným mužem rozerve Medeinu duši a vede ji do propasti. Jáson je čerstvě zamilovaný, vyměnil divokou barbaru za mírnou ženu z dobré rodiny a chce se zbavit starých jedovatých závazků. Když to bude nutné, udělá to s pomocí policie a svírací kazajky. Medea nemůže očekávat pomoc ani od bohyně ani od Kreonta, který sice po krásce touží, ale jeho strach z ní je silnější. Medea je sama se svou ránou na srdci, která není ani považována za skutečnou nemoc. Ekonomicky zůstává stále závislá na Jásonovi, protože násilně zpřetrhala všechny vazby se svým domovem. Jediné, co jí zůstalo, jsou její děti.

A to je také to jediné, co ji ještě spojuje s Jásonem. Medea cítí svou touhu po pomstě a děsí se svým činů. Její ponížení a zloba je však silnější, a tak se v její hlavě zrodí plán. Medea chce zabít Jásonovu novou ženu a poté vykonat hrůzné, ale poslední osvobození své rozervané duše.

Dramatička se opírá o Euripidovu *Medeu*, ukazuje nám ale tragickou postavu v jiném světle – koncentruje se na její psychologický stav ve výjimečně stresující situaci. Stridsbergová nalézá v antické látce až zarážející aktuálnost. Z barbarské kouzelnice se v 21. století stává narušená azylantka bez práv. Dramatička nenechává Medein čin samostatně trčet, ale zařazuje ho mezi činy ze zoufalství, které učinily jiné matky...

Text švédského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sara Stridsberg (1972, Stockholm)

dramatička, spisovatelka, překladatelka a novinářka. V roce 2004 vydala svůj první román *Happy Sally* o Sally Bauer, první ženě ze Skandinávie, která přeplavala kanál La Mance. Za svůj druhý román *Drömfakulteten* získala v roce 2007 The Nordic Council's Literature Prize. Její nejznámější divadelní hra je *Medealand*.

Panika (Paniikki, 2005)

Mika Myllyaho

Finsko

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži

Maxův kamarád Leo klepe zběsile na Maxovy dveře. Jeho žena mu řekla, že teď potřebuje přemýšlet a dát si svůj život do pořádku. Leo absolutně nechápe, co je v jeho životě špatně, a tak požádá Maxe, aby mu poskytl

terapii. Max a jeho bratr Joni mezi sebou soutěží, či metoda pomůže Leovi víc. Terapie ale spíš ukáže, jak obrovský nepořádek mají oni sami ve svých životech. Max je neurotický a uzavřený sám do sebe, zatímco Joni je sebestředný, egoistický, neschopný vázat se ke komukoli, k čemukoli. Kousek po kousku si trio mužů uvědomuje, že si musí pomoci vzájemně, jinak se jejich životy zcela rozpadnou.

Tato inteligentní, současná komedie zkoumá ze všech stran problém „být mužem“. Co od mužů očekává společnost? Je muž schopný vyznat se ve svých citech? Může být muž zároveň citlivý a úspěšný? A o čem že je ten Almodovarův film?

Panika byla přeložena do dánštiny, angličtiny, francouzštiny, němčiny, bulharštiny, španělštiny a ruštiny. Na scénách těchto zemí slaví nevídaný úspěch. *Panika*, komedie pro trio mužů, je první částí Myllyahovy trilogie *Panika – Chaos – Harmonie*.

Text finského originálu a německého překladu v elektronické podobě jsou k dispozici v DILIA.

Chaos (Kaaos, 2008)

Mika Myllyaho

Finsko

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy

Sofie je učitelka. Její škola se bude zavírat. Terapeutka Julie má poměr se svým pacientem a nakonec přichází o práci. Emmi je reportérka, která se snaží zachránit své manželství. Ale když nachytá manžela s milenkou, přepadne ji záchvat zuřivosti a problémy v podobě polomrtvé milenky a záznamu v trestním rejstříku jsou na světě. Svět Sofie, Julie a Emmi jakoby se rozpadal, je potřeba začít něco dělat...

Chaos je drsná, temná komedie o třech ženách kolem třicítiky, které ztrácejí kontrolu nad svými životy a nakonec skončí v totálním chaosu. Postavy válčí se svými osobními problémy, stejně tvrdě jako s krutou společností. Svou sílu a odolnost čerpají ze svého pevného přátelství

a vzájemného pochopení. Ale dokonce i v těch nejkřutějších a nejmrazičtějších situacích najdou místo pro humor a vtip.

Komedie byla přeložena do angličtiny, němčiny, dánštiny, maďarštiny a ruštiny. Ve Finsku se stala hitem, v jediné sezóně se hrála na více než sedmi finských scénách. V roce 2011 slavila obrovský úspěch na Edinburgh Fringe Festival.

Text finského originálu a německého překladu v elektronické podobě jsou k dispozici v DILIA.

Mika Myllyaho (1966)

významný finský režisér a dramatik. Myllyaho je vůdčí osobností ve finské režii, s nezměrnou invencí režíruje hry současné (*Poručík z Inishmoru*) i hry klasické (*Hamlet*). V posledních letech se věnuje i psaní vlastních dramát. Je autorem trilogie *Panika – Chaos – Harmonie*. *Panika* (2005) je brilantní mužská komedie o neurózách dnešních třicátníků. Díky jejímu úspěchu se z Myllyaho stal uznávaný dramatik. Druhou částí trilogie je *Chaos* (2008), o poznání drsnější, tentokrát ryze ženská komedie o životech a problémech dnešních žen. Trilogii uzavírá drsná komedie s názvem *Harmonie* (2009) – hra o práci a zhoubné vášni. Myllyaho je od podzimu 2010 ředitelem Finského Národního divadla.

Dager under (2006)

Arne Lygre

Norsko

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Ve sklepe se nachází místnost bez oken. V ní sedí muž, který o sobě říká, že nic nemá a nic není. Nahoře v domě se nachází zrcadlo, skrz které člověk může vidět dolů, ale nahoru ne... V místnosti bez oken drží Majitel v zajetí několik lidí. Jsou to ztroskotanci, beznadějně existence, které odebral ze světa a zavřel tam dole. Svou činnost nazývá – pomoci. Majitel chce vymazat jejich osobnosti, jako data na disku, aby tak byli připraveni pro nový život. Uvězněné osoby jsou pro něj pouze dílky pro jeho vlastní naprogramovaný příběh, v němž budou vězni existovat jen a jen pro něj, ne pro sebe sama.

Uvězněná žena přechází do požadovaného stadia. Je tedy propuštěna na svobodu a nemusí se vracet hned, je jí darován určitý čas. A tak se z jejího vězнитеle stává její pán, její střed světa. Mladá dívka ale ještě není ve vývoji tak daleko. Po měsíci ve sklepe smí nahoru za ostatními. Ona chce ale nadobro pryč, vši silou se brání dalšímu věznění. Petr je nový přírůstek. Je jiný než ostatní, on je ten, co má jméno, ten, co má svůj příběh. Okolní svět ho hledá a možná ho čeká i pravá – nenaprogramovaná – budoucnost. Stává se tak chybou v systému sklepu...

Autorovi se ve hře *Dager under* podařilo vytvořit temné podobenství o společenských předpokladech lidí. V precizních dialogích ponurého laboratoria se rozvíjí hra, hra o vládnutí a ovládání a o rozkladu jednotlivce způsobeného krutým mučením. Hra odkazuje na mučírny a tábory smrti a jejich nelidské praktiky.

Text norského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Arne Lygre (1968, Bergen)

se věnuje psaní od svých 25 let. V roce 1998 debutoval svou hrou *Mamma og meg og menn* (*Matka a já a muži*). Od té doby napsal další hry, které se s úspěchem hrály po celé Evropě. Mezi jeho další hry patří: *Dager under*, *Mann uten hensikt* (*Muž bez cíle*) aj.

DILIA kontroverzní

Skinhead (Hautkopf, 2005)

Kristo Šagor

Německo

Žánr: opera, libreto

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Tobias je inteligentní kluk, který horečně dychtí po životě. Chce umět sám sebe definovat, chce nalézt smysl svého života, touží ale také po blízkosti a sounáležitosti. Ani jedno nenachází a to v něm probouzí hněv. Hněv, který musí ven. A tak se z Tobiase stane skinhead.

Tim získá vše, po čem kdy toužil. Stane se součástí silné společnosti, která nezná hranice, ve které fungují kódy, hesla, slogany a jejíž tempo se neustále zrychluje. Tato společnost přetváří dějiny a očistuje je od samozvané špiny – cizinců a homosexuálů...Její činnost se stává chtěnou potravou pro novináře. Tobias neuznává svého otce, který neúnavně hlásá anti-autoritářské ideály, svobodu vyznání i orientace. V jeho slabošských názorech nevidí žádnou budoucnost. Jeho úsilí bere naopak jako provokaci. Pulsující rytmus skupiny skinheadů vedené ženou Luzie Tobiase zcela očaruje. V salvě brutálních činů, jimž přihlíží a do kterých se později i sám zapojí, nachází smysl své existence. Tobias je fascinován Luziinou silou, jí naopak přitahuje Tobiasova pohotovost. Luzie a Tobias se do sebe bláznivě zamilují. Tobias bojuje o uznání ve skupině, projde

iniciací a pocítí vzrušení z násilí a moci. Když si Tobias vybojuje vedoucí pozici ve skupině, rozhodne se Luzie vydat na cestu zcela jinou...

Její tragický konec nabídne lákavý materiál pro další mediální cirkus. A Tobias možná poprvé uvidí vše pravdivě...

Hra měla v říjnu 2005 úspěšnou premiéru v Neuköllner Oper Berlin.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál můžeme zprostředkovat.

Kristo Šagor (1976, Stadtoldendorf)

vystudoval lingvistiku, literaturu a divadelní vědu na FU Berlin. V roce 1999 debutoval svou první hrou *Dreier ohne Simone*. V roce 2001 získal za hru *Unbeleckt* ocenění Fördergabe des Schiller-Gedächtnispreises, Dramatikerpreis des Thalia Theaters Halle a Diváckou cenu Publikumspreis des Heidelberger Stückemarktes. Od roku 2002 pravidelně režiruje v Brémách, Mannheimu, Hannoveru, Stuttgartu a Berlíně. Je autorem mnoha her, za které získal řadu prestižních ocenění. Mezi jeho nejznámější hry patří: *Durstige Vögel* (2000), *Adam Komma Eva* (2002), *Unbeleckt* (2002), *Werther, Sprache der Liebe* (2003), *Trüffelschweine* (2004), *Hautkopf* (2005), *Keinem Keiner* (2009) a další.

Daddy (2008)

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Z čista jasna se u Jenny objeví její otec Pit, otec, kterého spolu se svým bratrem Markem před dvěma lety opustila. Pit se o ně vůbec nestaral, práce u něj byla vždy na prvním místě. Nyní je sám, starý a chce dohnat ztracený čas. Bohužel už je příliš pozdě. Jenny už má svůj vlastní život (někdy spíš horší než lepší). A Mark si našel nového „daddy“. Když se živil jako prostitut, seznámil se se zámožným architektem Julianem, který se do něj bezhlavě zamiloval a chce s ním začít nový život. Silvie, Julianova žena, se najednou ocitla v troskách své dosavadní měšťácké existence. Zatímco v televizi běží zprávy o nasazení německých vojáků do Afganistanu, pokouší se, stejně jako ostatní postavy, znovu spojit zpřetrhané kousky vlastního života. Ale to, co bylo, je nyní rozbité a možná se to už nikdy nezahojí...

„Daddy je tak silná politická hra, právě proto, že se odehrává v soukromí. Postavy v ní jsou poškozovány vztahy a poměry, v nichž žijí.“ (Süddeutsche Zeitung)

Hra měla úspěšnou premiéru v červnu 2009 v Bayrisches Staatsschauspiel München.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zjizvená země (Narbengelände, 2010) @ TV

Anne Habermehl

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Únor roku 1989. Marie a Mark chtějí v noci prchnout přes hranice na Západ – pokus se ale nezdaří, protože se spolu milenci krátce předtím pohádají. Marie si všimne, že její vize budoucnosti se výrazně liší od té Markovy. Bez rozmyslu uteče do lesa, aby přemýšlela, a zůstane tam nakonec několik dní. Mark provede naplánovaný útěk sám a je zastřelen.

O osm let později, ihned po pádu Berlínské zdi, odešla Marie beze slova z domova a už se nikdy nevrátila. Bezcílně se potulovala, střídala různá zaměstnání a dnes žije na opuštěném nádraží. Její rodiče nikdy neopustili svou zem, v níž se odehrály velké otřesy. Pro otce je nový svět zcela cizí. Raději se přebírá ve své sbírce kamenů. Důl, ve kterém pracoval, byl zaplaven. Jeho žena Ingrid je sice plná energie a touží po velkých činech, ale nějak neví, kde začít. Šmejdí na skládkách, brouzdá po internetu, do noci vylévá v různých „chat roomech“, až se nakonec vydá za svoji dcerou...

Zjizvená země je příběh o lidech, kteří něco ztratili a nyní nevědí, jak prázdné místo zaplnit. Je to příběh o minulosti, která zůstává uvnitř nás a ovlivňuje naše konání a myšlení.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anne Habermehl (1981, Heilbronn)

studovala v letech 2004 – 2008 scénické psaní na Universität der Künste v Berlíně. Její hry byly uvedeny v Thalia Theater Hamburg, Bayerisches Staatsschauspiel München, Theater Chemnitz a v dalších. V roce 2008 byla jednou z účastníků

na dramatickém workshopu na Stückemarktu při Theatertreffen, na kterém získala cenu Werkauftrag des tt Stückemarkts. Její hra „*Letztes Territorium*“ byla v roce 2008 pozvaná na hamburské Autorentheatertagen a v roce 2009 na mnichovský festival Festival Radikal jung. Její hra s prvky coolness dramatiky „*Daddy*“ měla premiéru v červnu 2009 v Bayerisches Staatsschauspiel München. V sezóně 2008/2009 byla stipendistkou na Autorenlabor, který pořádá Schauspielhaus Düsseldorf. V roce 2009 se také zúčastnila workshopu se Simonem Stephensem v barceloně Obrador d'estiu Sala Beckett. Její hra „*Narbengelände*“, kterou režírovala sama v Theater Gera / Alternburg, byla pozvána na Autorentheatertagen am Deutschen Theater Berlin 2011.

Rybí krev (Fischblut, 2010) @

Ursina Höhn

Švýcarsko

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Největší problém dnešní doby je ten, že si každý myslí, že je luxusní limuzína.“

Zasedací místnost, bufet, prádelna, akvárium. To všechno jsou místa malých a velkých setkání, která mohou člověka změnit i očarovat. Finn dostane kvůli zfalšovanému životopisu okamžitě výpověď z práce. A tím se začne kolotoč „divných“ událostí... Zatímco jde z pohovoru do pohovoru, aby si našel nové místo, potkává zdánlivě náhodně stále ty samé lidi: starou ženu, bývalého kolegu z práce, muže s cigaretou... Zdá se, že ti všichni se mu snaží ukázat, jak dosáhnout úspěchu a uznání. Ani přes jejich snahu ale není Finn nijak motivovaný vrátit se zpátky do úspěšné firmy. Až setkání s tajemnou ženou v akváriu jeho život změni...

Hra *Fischblut* byla pozvaná na **Heidelberger Stückemarkt 2010**, kde získala jednu z cen. Kromě toho text v roce 2010 získal ocenění **Preis der SSA für das Schreiben von Theaterstücken**, kterou uděluje Švýcarská společnost autorů (Schweizerische Autorengesellschaft).

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

The Twits (The Twits, 2003)

Roald Dahl, David Wood

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra pro děti a mládež

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, sbor

Adaptace novely britského spisovatele R. Dahla je zasazena do cirkusového prostředí, které nabízí možnost rozvinout všechny absurdní, groteskní a spektakulární momenty původní literární předlohy. Vypravěč, který zde vystupuje coby ředitel svérázného cirkusu, nás seznamuje s panem a paní Twitsovými, podivným párem, jehož jedinou zábavou je vymýšlení si absurdní činnosti, které si navzájem zpestřují krutými šprýmy. Můžeme tak sledovat cestu pana Twitse do Afriky, kde si chce obstarat skutečné africké opice, které chce vycvičit tak, aby uměly skákat po hlavě. Paní Twitsová se zase stará o nádherné opeřence, kterým se velmi stýská po svobodě. Naštěstí se jim ale oba Twitsovi podaří přesvědčit, že svět se přes noc obrátil vzhůru nohama, a v nestřeženém okamžiku svým vězňitelům utéct.

Součástí scénáře je řada akcí, na které se musí podílet také publikum.

Text je k dispozici v DILIA.

Birdsong (Birdsong, 2011)

Sebastian Faulks, Rachel Wagstaff

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra/dramatizace

Obsazení: 23 mužů, 6 žen (lze také 11 mužů, 4 ženy)

Dramatizace stejnojmenného románu S. Faulkse (1993, česky 2008).

Děj začíná roku 1910 v jihofrancouzském městečku, kam přijíždí mladý Angličan Stephen, který se zamiluje do Isabelle, mladé ženy továrníka, u něhož se Stephen ubytuje. Oba mladí milenci v romantickém prostředí francouzského venkova spolu prožijí několikaměsíční románek, když Isabelle bez udání důvodu svého milence opouští.

V druhém dějství zastihujeme Stephena jako vojáka I. světové války. Stephenovým úkolem je podkopávat se pod německé zákopy a vyhazovat je do povětří. Stephen vykonává svou práci bezmyšlenkovitě, jediná věc, která jej v této apokalyptické válce zaměstnává, jsou vzpomínky na jeho lásku Isabelle. Při jedné z válečných akcí je Stephen vážně zraněn, zachrání jej jeho přítel.

Poslední dějství se odehrává během posledního roku války, v němž se Stephen setkává s Jeanne, Isabellinou sestrou, která mu prozrazuje, že Isabelle jej opustila proto, že byla těhotná. Stephenovi se podaří Isabelle navštívit. Žije s jejích dcerou a s německým vojákem, který ji kdysi zachránil život. Rezignovaná a válkou poznamenaná Isabelle s tímto vojákem nakonec odjíždí navždy do Berlína. Stephen se vrací frontu, bojuje s nepřitelem i vlastními myšlenkami o svém životě a osudu soudobé Evropy.

Birdsong je silným a dramatickým příběhem, který plasticky ukazuje, jak válečná vrava I. světové války silně poznamenala osudy řady lidí.

Hra měla premiéru v roce 2010 v Londýně.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

A Steady Rain (A Steady Rain, 2006)

Keith Huff

USA

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži

Joey a Denny se kamarádí od školky a po několika letech, které spolu strávili jako policisté v Chicagu, lze o nich říci, že jejich životy srostly natolik, že jeden pro druhého je neodmyslitelnou součástí rodiny. Joey pomáhá Dennyho manželce v péči o děti, Denny dává na Joeyho pozor, aby se opět nedostal do nebezpečné blízkosti lahve s alkoholem, kterou Joey řeší své životní problémy. Jednoho dne však jejich celoživotní přátelství začne čelit těžké zkoušce, v níž se oba hrdinové zapletou do temných sítí chicagského podsvětí. Začíná skutečné drama, v němž se hrdinové musí rozhodnout, co je pro ně v životě nejdůležitější.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Der Silbersee (1933)

Georg Kaiser, Kurt Weill

Německo

Žánr: činohra s hudební složkou

Obsazení: 10 mužů, 5 žen + vedlejší role

Nezaměstnaný a hladový Severin, který přebývá u Stříbrného jezera (Silbersee), přepadne obchod s potravinami. Na útěku ho však postřelí policista Olim, jehož zanedlouho začne trápit svědomí. Když vyhraje v loterii a náhle zbohatne, rozhodne se koupit zámek na Stříbrném jezeře a o zraněného Severina pečovat.

Osud však náhle vyloží karty úplně jinak:

Zchudlá šlechtična, Frau von Luber, jíž zámek patřil a nyní v něm dělá domovnici, připraví Olima o nově nabyté statky a i se Severinem ho vyžene.

Olim zůstane zcela bez prostředků a jediné, co mu zbylo je Severinovo přátelství. Oba se rozhodnou ukončit svůj mizerný život v jezeře, ale navzdory jarnímu počasí pokrývá jezero silná vrstva ledu, po níž se oba muži sklouznou do nejisté budoucnosti.

Hra byla uvedena pouhé 3 týdny po převzetí moci Národně-socialistickou stranou 30. ledna 1933 v Lipsku. Provází ji tudíž nářáky na Hitlerovu honbu za mocí a obrací se důrazně na publikum, aby, stejně jako Olim a Severin, nepodlehlo nacistické propagandě.

Jedná se o poslední Weillův projekt před jeho emigrací 21. 3. 1933, který strana označila za „hudebního bastarda“ a po šestnácti reprízách 4. 3. zakázala.

„Hudba Kurta Weilla je ze stylistického hlediska pozoruhodným rozvinutím hudby k Třířgrošové opeře. (...) Tato hudba má velmi silný dramatický potenciál.“

Leipzigiger neuste Nachrichten, 19. února 1933

Text originálu v elektronické podobě, klavírní výtah a nahrávka jsou k dispozici v DILIA.

Guilty Secret (Guilty Secret, 2011)

Roger Mortimer-Smith

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Z počátku této dobře napsané hry vypadají George a Lennie jako dva gangsteři z dávných dob. George vymyslí bezchybný plán, jak se dostat k velkému bohatství – společně unesou Charlotte, dceru bohatého magnáta. Georgeův plán je dokonce tak bezchybný, že počítá i s chybou slabého a bezradného Lennieho, jenž se nechá Charlotte přemluvit, aby ji pomohl utéct. Jenomže nic v nové hře R. Mortimera-Smitha není tak, jak se zpočátku zdá. I když každý z hrdinů má svých patnáct minut slávy, kdy se zdá,

že to bude právě on, kdo získá výkupné pro sebe, je to nakonec George, za kým se zavrou dveře vězeňské cely.

Hra *Guilty Secrets* je dobře napsanou hrou, umně střídá komické a napínavé scény, je velkou příležitostí pro všechny herce.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Eigengrau (Eigengrau, 2010)

Penelope Skinner

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hra je strukturována jako klasický Hollywoodský romantický seriál, dva spolubydlící muži, dvě spolubydlící ženy. Poté, co se Mark párkrát vyspí s Rose, narazí v kuchyni na její spolubydlící Cassie. Cassie je však feministka, která ho, zdá se, hned prokoukne. Mark se jí začne dvořit a ona mu nakonec podlehne. Rose se seznamuje s Markovým spolubydlícím Timem, který se do ní postupně zamiluje. Autorka do hry vměšuje typické prvky „divadelní“ romantické komedie, tím ale příbuznost s romantickou komedií končí. Rose je ve skutečnosti psychicky narušená, má dluhy a sní o dokonalém životě. Tyto touhy přenese do vztahu s Markem, který je naopak povrchní a lehkovážný jak k jejím pocitům tak ke vztahům všeobecně. Tim se vyrovnává se smrtí své babičky ale také s pocitem nedůležitosti, jelikož s univerzitním diplomem z filosofie pracuje ve fast-foodu. Cassie je emancipovaná žena, která nechce muže nenávidět. Podlehe však Markovi, a tak se její nenávisť ke všem mužům vrací jako bumerang. *Coolness drama*, u nějž se divák nejdřív směje, a pak odvrací oči.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Penelope Skinner

Upozornila na sebe v roce 2008, kdy Old Red Lion Theatre inscenovalo její hru *Fucked*, jež zazářila na Edinburghském festivalu. Její hry byly dále uvedeny v řadě britských divadel (např. Bush Theatre, Royal Court Theatre), je uváděna i v zahraničí.

Hra *Eigengrau* byla uvedena v roce 2010 na scéně Bush Theatre, kde získala velkou přízeň divadelní kritiky i běžných diváků. *Eigengrau* byla nominována na cenu Evening Standard Award 2010, jež je cenou pro nejlepšího dramatika roku.

Její nejnovější hra *The Village Bike* měla premiéru letos na scéně Royal Court Theatre. (Hru *The Village Bike* může DILIA zajistit.)

Wastwater (Wastwater, 2011)

Simon Stephens

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Hra se odehrává v zapadlém koutu letiště Heathrow a je koncipována jako triptych, v němž Simon Stephens sleduje osudové monety třech různých párů.

Harry navždy opouští Anglii, Frieda ví, že už jej nikdy neuvidí. Lisa s Markem řeší zdánlivě banální nevěru. Postupně v sobě i ve svém partnerovi okřývají daleko temnější stránky, než si oba dokázali představit. Sian staví Jonathana před radikální řešení jejich vztahu a vůbec ji nezajímá názor jejího partnera...

Hra měla premiéru v březnu 2011 na scéně Royal Court Theatre a vznikla v koprodukcii s Weiner Festwochen.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Simon Stephens (1971, Velká Británie)

Vystudoval University of York a od roku 2005 působí v literárním oddělení Royal Court Theatre v Londýně a také v Court's Young Writers' Programme.

Nejčastějším tématem jeho her jsou rodinné vztahy a postavení člověka v současném světě. Jakkoli o těchto tématech píše často velmi brutálním jazykem, jeho hry se vyznačují značným optimismem a humanitou, což jde podle soudů britských divadelních kritiků odlišuje od dramatiky generace in-her-face.

Mezi jeho nejúspěšnější hry patří např. *Pornography*, která měla premiéru v roce 2008 během edinburghského festivalu v Traverse Theatre. Hra *Punk Rock* byla nominována na nejlepší hru roku 2010 v TMA Awards.

Rakouské komedie:

Hotel Asyl (2007)

Norbert Silberbauer

Rakousko

Žánr: situační komedie

Obsazení: 4 muži, 2 ženy a mnoho dalších

Dějštěm příběhu jsou dva hostince v jednom letovisku někdejšího Rakouska – Uherska: tříhvězdičkový hostinec Alpenblick a hostinec Seerose, který už má to nejlepší dávno za sebou a nyní ubytovává i uprchlíky. Z čehož má hoteliér Ferdinand Köhler, který vlastní oba podniky, víc než dobré peníze. Kromě toho dělá s hrdosťou statistu na natáčení propagandního filmu císaře Františka Josefa a císařovny Sissy. Do zdánlivě venkovské idylky zabloudí čtyři „cizinci“: novinář, turista, herečka, gurmán a – inkognito – z Ameriky se navrátilivší syn hoteliéra. Každý z nich má svůj důvod, proč se vydávat za „uprchlíka“. Jejich setkání přinese

množství groteskních až absurdních situací, omylů a nedorozumění. Divoký rej záměn nakonec vyvrcholí dvojitou vraždou. Kdo je ve skutečnosti obět? A kdo je vrah? Kdo je křivě obviněný? Kdo je syn? Kdo je turista? A kdo je proboha gurmán?

Hotel Asyl vypráví příběh o lidech, kteří jsou svým způsobem slepí. „Uprchlíká hra“, ve které se žádný skutečný uprchlík nevyskytuje, ale která odhaluje prohnanost těch, kteří z „uprchlíků“ profitují. Norbert Silberbauer odkrývá pravdivý postoj k „chudým cizincům“, uprchlíkům a azylantům a naproti tomu k „bohatým cizincům“, turistům.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Phantomschmerz (2010)

Constanze Dennig

Rakousko

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Učitel hry na klavír Alec Druskjewitsch daruje svému mladému studentovi a milenci Stefanu Ossinskému svoji ruku, poté co o ni student při nehodě na motorce přijde. Dr. Selma Bleuel provádí transplantaci a zamiluje se do Druskjewitschého. Pod záminkou, že by se Ossinsky s učitelovou rukou nedokázal sžít, zorganizuje zpětnou transplantaci...

Phantomschmerz formou soudního přelíčení zpětně vypráví nejen příběh jednoho zvláštního chirurgického zákroku, ale osvětluje také spleť vztahů v zákulisí transplantací orgánů. Proč člověk daruje jinému svůj orgán? A komu tento orgán pak patří, dárci nebo příjemci?

Constanze Dennig, lékařka a autorka, přichází s výbušným tématem dárcovství orgánů. Obchod s orgány nelze statisticky zmapovat. Pověsti o násilných transplantacích srdcí od živoucích lidí v Asii a Jižní Americe nemůže člověk ani prokázat ani vyvrátit. Toto „darování orgánů“ od živých probíhá v největším utajení. Pravda je ale taková, že kdo má

peníze, potřebný orgán si vždy koupí. Odkud ale tento orgán pochází, pak není vůbec důležité...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Liebesgeschichte (2010)

Franzobel

Rakousko

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Mladý neduživý překladatel Alexander Ganseborn je ženatý s Marií, miluje ale svou spolužačku Dunju, která je, jak říká „bohyně jeho srdce“. Jejich techtle mechtle se jim ale nepodaří dlouho tajit. A když se zase jednou Alexander vrací domů za svítání, vrhne se jeho žena v záchvatu zoufalství a hněvu i s dětmi z okna. Od té doby o něm nechce slyšet ani Dunja. Osamělý Alexander se tedy vydává na groteskní „Tour de force“ přes Vídeň až do Jerusalema, aby se tam stal teroristou. Tam ho ale nedostihne nenávist, ale láska...

Režisér Sarantos Zervoulakos bravurně zdramatizoval Franzobelův román a vytvořil tak hru, která je pestrobarevným a divokým komediálním ohňostrojem pro tři více než zajímavé postavy.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Prinzessin Eisenherz (2010)

Franzobel

Rakousko

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

„Nedovedete si představit, jak může být týden dlouhý, když děláte něco, co je zakázané...“

Píše se rok 1944, konec války je stále v nedohlednu. Manžel hlavní hrdinky Milli bojuje na frontě, ona je těhotná a žije sama ve svém bytě v Eisenerzu. Žije relativně klidně, chráněna před krutostmi války. To se však jednoho dne zcela změní. Po její bývalé spolužačce pátrá SS, protože veřejně sympatizovala s rakouským odbojem. Milli se ze dne na den stává proti své vůli „škodnou silou“: vezme svou bývalou spolužačku Mitzi k sobě a spolu s ní i dva partyzány, kteří ji doprovází. To vše se odehrává, zatímco ji její – Hitlerovi ze srdce oddaní – tchán s tchýní pravidelně v bytě navštěvují. Tak žije Milli dva roky ve smrtelném nebezpečí a v tísnivém strachu z odhalení a potrestání. Má chorobný strach z každého zazvonění u dveří, před každým uniformovaným mužem na ulici. Když u ní pak jednoho dne hledá jedna známá ve vysokém stupni těhotenství přístřeší, vezme její „hra na schovávanou“ absurdní podobu... a neodvratitelný konec.

Po premiéře „Jelenů“ („Hirschen“) přišla za Franzobelem dnes 86ti letá dáma, která za války žila ve městě Eisenerz a ubytovávala u sebe odbojáře. Byla tehdy zdravotní sestra, musela se starat o své čerstvě narozené dítě a její muž byl u Wehrmachtu. „Prinzessin Eisenherz“ zachycuje skutečné prožitky obyčejné ženy, která se znenadání střetla s válkou a stala se z ní hrdinka proti své vůli. Na jedné straně byla kuráž, touha pomáhat, víra v dobro, na straně druhé stál milovaný muž bojující na frontě a s Hitlerem sympatizující tchýně, která její byt se schovanými odbojáři navštěvovala každý den, ale nesměla se o nich nikdy dozvědět. Tato zvláštní rozervanost, která se nese hrou, přináší nejen řadu absurdních situací, ale také otázku, jak bychom se zachovali dnes? A ačkoli se „Prinzessin Eisenherz“ odehrává v posledních letech války, vypráví hra především o trpké přítomnosti dnešního rakouského člověka...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

1. 7. 2011
Národní divadlo na festivalu
Smetanova Litomyšl
Leoš Janáček:
Její Pastorkyňa
Opera

18. 9. 2011
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava
Benjamin Britten:
**Let's make an opera –
The little Sweep (Hrajeme
Operu! – Malý Kominíček)**
Opera pro děti

20. 9. 2011
Státní Opera
Sergei Prokofiev:
Cinderella (Popelka)
Ballet

23. 9. 2011
SDOB Ústí nad Labem
Jára Beneš:
Na tý louce zelený
Opereta

25. 9. 2011
Národní divadlo Brno
Joseph Haydn:
Der Apotheker (Lékárník)
Opera

29. 9. 2011
Divadlo Jiřího Myrona
Pardon my English
Georg a Ira Gershwin
Muzikál

Nabízíme

hudebně – dramatická díla

USA vzpomenu na Dvořáka (8. 9. 1841).

Dvouměsíční festival ve Spojených státech připomene 170 let od narození českého skladatele Antonína Dvořáka. Akce ve Washingtonu nabídne třicet koncertů, přednášek, výstav a dalších akcí.

Ženitba Bohuslava Martinů v nové verzi notového materiálu

Agentura DILIA připravuje pro nakladatelství Boosey & Hawkes, které je od prvního vydání nakladatelem tohoto díla, nové vydání opery Bohuslava Martinů Ženitba. Opera o dvou jednáních (61 minut) byla zkomponována Martinů v roce 1952 na text N. V. Gogola původně s anglickým libretem. Nový materiál obsahuje vedle originální textové verze český překlad Evy Bezděkové. Je dokončen klavírní výtah a partitura originální verze (obsazení: 2.2.2.2-2.2.0.1-timp.-batt.-pf.-archi).

Před dokončením je vydání partitury a orchestrálních partů redukováné verze opery Ženitba, která měla premiéru v Bonnu v roce 1989. Úpravcem byl Udo Zimmermann a Rene Herschfeld. Tato verze je vhodná pro komorní prostory, provedení na konzervatořích a akademiích – obsazení: 2.1(=corA).1(=bcl).1(=dbn)-1.1.1.0 perc(1):timp/BD/SD/susp.cym/tgl-pft-archi(1.1.1.1.1). Pěvecké obsazení: Podkoljosin (Bt), Štěpán (mluvená

role), Fjokla Ivanovna (mS), Kočkarjov (T), Agafja (S), Arina (A), Duňaška (mluvená role), Ivan (B), Anučkin (T), Žavakin (T).

Do této doby byl k dispozici pouze rukou psaný materiál používaný od prvního provedení redukované verze. Hlavním kladem nových materiálů je vedle provedené revize i zapracování českého textu do partitur a klavírních výtahů.

Jonattan Dove napsal novou operu Mansfield Park

Opera Mansfield Park je napsána podle předlohy stejnojmenného románu Jane Austenové. Libreto pro tuto skladbu, kterým byla pověřena Heritage Opera, napsal Alasdair Middleton. Děj této opery je podobného typu jako příběh o Popelce. Hlavní postava Fanny Price pochází z chudé rodiny. Vyrůstá u svého bohatého strýce Thomase Bertrama, který si ji vzal k sobě na výchovu. Její adoptivní rodina se vůči ní chová blahosklonně a znepřijemňuje jí život. Fanny se zamiluje do svého bratrance Edmunda, který jako jediný je k ní laskavý. Její nové naděje jsou ohroženy příchodem okouzující Mary Crawford.

Doprovod je omezen na piano duett s obsazením deseti umělců na jevišti. Mansfield Park Opera umožňuje spatřit slavný román Jane Austenové na malé scéně.

Georg Friedrich Haas

Švýcarská premiéra opery NACHT v Lucernu.

Haasova opera Nacht (noc) se zabývá identitou a pamětí, poznáním a vinou, se ztrátou utopii politických i soukromých. „Pro mě pojem Nacht není spojen s romantickým ideálem, ale se ztrátou reality a beznaděje s intelektuální choromyslností (v němčině Um-Nachtung), se ztrátou utopie“ Haasovi myšlenky k hlavnímu zaměření Lucern Festivalu 2011.

Komorní operu uvedl 16. září Ensemble Diagonál v Lucernu pod takovkou Jürgena Hemebergera v režii Desirée Meisera.

Urtextové vydání opery L'Etoile Emmanuela Chabriera

Emmanuel Chabrier byl outsider mezi skladateli své doby zvláště mezi mistry operetní formy. Opera bufa *L'Etoile* patří k zářivým klenotům operetního repertoáru, nyní k dispozici v urtextovém vydání Hugh Macdonalda. První představení bylo v Theatre des Bouffes – Parisiens v roce 1877, kde měla veliký úspěch. Libreto napsal Eugène Leterrier a Albert Vanloo. Bylo vydáno u Allouard v roce 1877. Sborový part byl připraven Leonem Roquesem, který byl také dirigentem představení, a vydán u Epoch et Cie v roce 1877. Partitura byla publikována až dnes. Autograf svědčí o mnoha revizích, které autor rozmýšlel a doplňoval.

Opera ve Frankfurtu

otevřít novou sezónu dvěma hudebně jevištními díly. První z nich *Penthesilea* (po Heinrichu von Kleistovi) klasické drama Otmar Schoecka v nastudování produkce Basel Hanse Neuenfelsa. První představení bylo 4. 9. 2011 za řízení Alexandra Liebreicha. Druhým bude opera bufa *L'Etoile* Emmanuela Chabriera v představení 2. 10. 2011 v režii Davida Aldena a dirigentem Henrikem Nánásim (budoucí šéfdirigent Komische Oper Berlin).

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

ČEŠTÍ AUTOŘI

Jan Procházka:
Koets Naar Wenen,
Wereldbibliotheek, Amsterdam

Zdeněk Mahler:
Katedrála,
Labyrint

Zdeněk Mahler:
Nokturno,
Labyrint

Miloš Bohuslav Volf,
Karel Němeček:
Chemical Approach To Glass,
Igneous Glassworks, USA

Jiří Weill:
Na střeše je Mendelssohn,
Časopis Něva, Rusko

Ota Hofman:
Pan Tau,
Ravensburger Buchverlag,
Německo

Tereza Boučková:
Rok kohouta – úryvek,
Inostrannaya Literatura, Rusko

Karel Čapek,
Olga Scheinpflugová:
**Karel Čapek – souborné
vydání,**
Československý spisovatel

Miloš Macourek:
Pohádky,
Mladá fronta

Adolf Hoffmeister:
**Tiskoví magnáti V&W –
reprodukce kreseb,**
Atlantis

František Hrubín:
Křídla lásek mých,
Pulchra

Zdeněk Mahler:
New York – polská verze,
Albatros

Karel Plicka, František Volf,
Karel Svolinský:
**Český rok v pohádkách,
písních, hrách a tancích,
říkadlech a básních,**
Mladá fronta

PŘEKLADY

Stanislav Lem, **Jaroslav
Simonides:**
Návrat z hvězd,
Labyrint

Francis Scott Fitzgerald, **Vlasta
Dvořáčková:**
Žabci a filosofové,
Argo

Šolom Alejchem, **Jakub
Markovič:**
**Šumař na střeše a jiné
povídky,**
XYZ

Francis Scott Fitzgerald,
Lubomír Dorůžka:
Velký Gatsby,
Dokořán

Francis Scott Fitzgerald,
Zdeněk Urbánek:
Povídky jazzového věku,
Argo

Eric Berne, **Gabriela Nová:**
Jak si lidé hrají,
Portál

Jacob a Wilhelm Grimmové,
Jitka Fučíková:
Pohádky,
Brio

Wilhelm Hauff, **Jitka Fučíková:**
Nepravý princ,
 XYZ

Karel May, **Vítězslav Kocourek:**
Syn lovec medvědů,
 Albatros
 William Shakespeare,
Martin Hilský:
Hamlet, princ dánský,
 Atlantis

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Hugo N. Gerstl:
Písař,
 Motto

Annie Girardotová, Raisa
 Novotná:
Žít láskou,
 Československý spisovatel

Marina Cvetajevová,
Hana Vrbová:
Který vítr mám proklínat,
 Dokořán

Dick Francis, **Jaroslava**
Moserová-Davidová:
Horké peníze,
 Euromedia Group

Zofia Nalkowska, Helena
 Teigová, Helena Stachová:
Medailony,
 Tomáš Bruckner

Nabízíme

Literatura

Elegie čiré zářné

Robert Macků

fiction – psychologický román s prvky sci-fi

Co se stane, když člověk uvízne ve vlastní mysli? Co se stane, když nerozezná, jestli žije ve snu nebo v realitě? Henry Bennet, frontman kapely Member machine, je nakažen neznámou látkou, která mu způsobuje pomalý rozklad psychiky a uzavírá ho v koutu vlastních představ. Vydává se na strastiplnou cestu vlastní minulostí, neskutečných představ, vzniklých z každodenních strachů v bolestném světě reality. Láska, která ho potkala nedávno před nakažením, je přesně tou motivací, která ho nutí bojovat za svůj život a za pravdu, skrývajíc se pod hrozbou neznámé nemoci. S jeho pátráním mu pomáhá jeho milovaná Isabel Blanco a další řada postav. Do spletité situace se zapojuje utajovaná Společnost, místní mafie, členové kapely a neznámý Baxter, který je jediným, který dokáže Henrymu pomoci. Nepotrvá to dlouho, než si Henry uvědomí, že jediným lékem je boj s vlastními strachy, objevení velkých pravd života a smíření se s vlastním Já, které ho spojuje s celým Univerzem. Začíná jeho poslední elegie.

Lektorský výtisk je k dispozici v literárním oddělení.

The Night Stalker

Philip Carlo

non-fiction

Bizarní a strhující sestup do samého srdce lidského zla.

Dvacet pět let po té, co po sobě Richard Ramirez zanechal třináct mrtvých a naprosto paralyzoval Los Angeles, je jeho jméno stále synonymem strachu, mučení a sadistické vraždy. Kniha *The Night Stalker* vychází z pečlivého tříletého výzkumu a z rozhovorů s Ramirezem. Autor tak předkládá děsivý portrét vraha a jeho činů, které byly strašlivější, než si kdokoli umí představit.

Philip Carlo je autorem několika detektivek vycházejících ze skutečných událostí, např. *The Ice Man*, *Gaspire* and *The Butcher*. Do své smrti v listopadu 2011 žil v New Yorku.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

Salsa for People Who Probably Shouldn't

Matt Rendell

non-fiction – monografie

Zábavná monografie o salse a o jednom neohrabaném Britovi, který se učil tančit se svou kolumbijskou ženou.

Každý týden po několik let sledovaly v televizi milióny Britů pořad *Strictly Come Dancing*, díky kterému se právě salsa stala nepopulárnějším tancem ve Velké Británii. Matt Rendell se naučil taneční kroky a figury tohoto svůdného tance až jako dospělý, zatímco jeho kolumbijská žena Vivi

tančila salsu již od dětství se svými rodiči a prarodiči. Tanec byl součástí jejich komunity. Monografie Matta Rendella překládá romantický příběh dvou lidí pocházejících z různých kulturních prostředí, blíže zkoumá tento světově proslulý tanec a řeší otázku, zda je divoká a necudná salsa opravdu tak exotická, jak si myslíme.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

Tim Newark

Empire Of Crime

non fiction – historie/krimi

I ty nejlepší a nejčistší záměry někdy mohou přinést ty nejhorší výsledky. V roce 1905 britští reformátoři zakázali export indického opia do Číny. Výsledkem bylo, že světová cena opia vzrostla a začalo století lukrativního byznysu s pašováním drog. Nelegální výrobci z jiných zemí využili tuto prohibici a začaly války gangů.

Autor Tim Newark vypráví epický příběh o světovém boji proti organizovanému zločinu, při jehož psaní čerpal také z nejrůznějších tajných dokumentů a osobních dopisů.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

*Poskytuje služby pro autory/nositelé práv a uživatele při zprostředkování autor-
ských práv v oblasti děl pro rozhlasové a televizní vysílání, reklamu, film, audio,
DVD, atd. Z hlediska rozsahu služeb oddělení médií nabízí zajišťování licencí jak
v tuzemsku tak i v zahraničí, především v evropském a americkém teritoriu.*

Premiéry a užití děl

ROZHLAS A TELEVIZE

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÝ ROZHLAS:

Příliš hlučná samota

natočil Český rozhlas,
rozhlasové studio Brno
adaptace divadelní hry
autor: Bohumil Hrabal
vysílání 18. 9. 2011

DVD

Karel Kryl: Koncerty 1989/1990

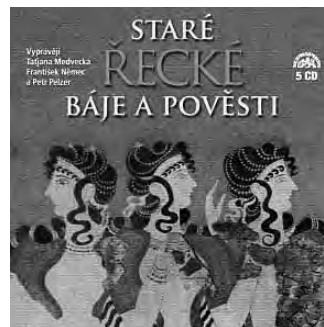
vydal Supraphon, a. s.
datum vydání 23. 9. 2011

CD

Staré řecké báje a pověsti (5CD)

vydal Supraphon, a. s.
autor Eduard Petiška
datum vydání 30. 9. 2011

REJSTŘÍK

ČESKÉ A SLOVENSKÉ HRY

Vendula Borůvková – Hra na Annu Nierwinnen
 Vendula Borůvková, Karel Jaromír Erben – Kytice (hřbitovního kvítí)
 Vendula Borůvková – Modelka XXL
 Vendula Borůvková, Vladimír Körner – Zánik samoty Berhof
 Michaela Doleželová, Roman Vencel – Když se zhasne
 Miroslav Oupic – Osudové vteřina (2011)
 Vlastimil Peška – Pepek námořník
 Vlastimil Peška – Slaměný klobouk
 Roman Sikora, Jules Verne – Zmatek nad zmatek
 Milan Šotek – Tajemství žlutého hřbetu
 Pavel Trtílek – Sestrčky
 Pavel Trtílek – Zabiju tě sekerou!
 Roman Vencel, Oscar Wilde – Strašidlo cantervillské
 Martin Geišberg – O více menší než zrno máku (O více menší jako makové zrno)
 Eva Jančíková – Jak říční víly přelstily čerty
 Jindřiška Netrestová – Bětuška a Kleofášek
 Jindřiška Netrestová – Neohrožený Mikeš
 Jiří Teper – Pohádka o narození Jezulátka

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Felicia Zeller – Hovory s astronauty (Gespräche mit Astronauten, 2009)
 Charlotte Roos – Alergie (Allergie, 2008)
 Ulrike Syha – Soukromý život (Privatleben, 2008)
 Volker Schmidt – Cyklisté (Die Mountainbiker, 2006)
 Edward Albee – Occupant (Occupant, 2001)
 Slimane Benaïssa – Proroci bez Boha (Prophètes sans Dieu, 1999)
 Agnès Besse, Daniel Besse – Toutou aneb Když se ztratí pes (Toutou, 2010)
 Didier Caron, Dominique Deschamps – Madisonské mosty (Sur la Route de Madison, 2005)
 René de Ceccatty – Dáma s kaméliemi (La Dame aux camélias, 2000)
 Laura Forti – Pesach (Pesach/Passaggio, 2001)

Agatha Christie – Korunní svědek (Witness for the Prosecution, 1954)
 Vahe Katcha, Julien Sibre – Hostina dravců (Le repas des Fauves, 2011)
 Savion Liebrecht – Rochele se vdává! (Rochele mitchatenet, 2010)
 Ken Ludwig – Buď moje, baby (Be My Baby, 2005)
 Caya Makhélé – Čarování (Sortilèges, 2010)
 David Mamet – Les (The Woods, 1977)
 Jean-Michel Ribes – Divadlo bez zvířat (Le théâtre sans animaux, 2000-2001)

ZAHRANIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Sara Stridsberg – Medealand (Medealand, 2009)
 Mika Myllyaho – Panika (Paniikki, 2005)
 Mika Myllyaho – Chaos (Kaaos, 2008)
 Arne Lygje – Dager under (2006)
 Kristo Šagor – Skinhead (Hautkopf, 2005)
 Anne Habermehl – Daddy (2008)
 Anne Habermehl – Zjizvená země (Narbengelände, 2010)
 Ursina Höhn – Rybí krev (Fischblut, 2010)
 Roald Dahl, David Wood – The Twits (The Twits, 2003)
 Sebastian Faulks, Rachel Wagstaff – Birdsong (Birdsong, 2011)
 Keith Huff – A Steady Rain (A Steady Rain, 2006)
 Georg Kaiser, Kurt Weill – Der Silbersee (1933)
 Roger Mortimer-Smith
 Guilty Secret (Guilty Secret, 2011)
 Penelope Skinner – Eigengrau (Eigengrau, 2010)
 Simon Stephens – Wastwater (Wastwater, 2011)
 Norbert Silberbauer – Hotel Asyl (2007)
 Constanze Dennig –
 Phantomschmerz (2010)
 Franzobel – Liebesgeschichte (2010)
 Franzobel – Prinzessin Eisenherz (2010)

LITERATURA

Robert Macků – Elegie čiré zářné
 Philip Carlo – The Night Stalker
 Matt Rendell – Salsa for People Who Probably Shouldn't
 Tim Newark – Empire Of Crime

A large blue arrow pointing to the right, positioned to the left of the main title.

DILIA vyhlašuje Divadelní grant DILIA na rok 2012

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramaturgii a původní tvorbu.

A blue arrow pointing to the right, positioned to the left of the text.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských **činoherních** projektů. Žadatelé mohou být studenti **vysokých uměleckých škol** (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a **filozofických fakult** (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, FPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí takový, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) je tvořen pouze studenty.

Podpora bude udělena pouze projektům, jako jsou scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem ze strany DILIA.

A blue arrow pointing to the right, positioned to the left of the text.

Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA je 15. prosince 2011!

Pokyny k podání žádosti naleznete na www.dilia.cz/granty
Více informací na: spalova@dilia.cz, tel. 266 199 861.

Kdybych se aspoň mohla ožrat, ale když to je na každý lok nejmíň dvěštlé kilodžaulů! Třicet minut ostrý chůze na jedno pivo! To si prostě jako budoucí laureátka miss nemůžu dovolit! I když... bílé víno spaluje tuky, ne? A když tě nikdo nevidí, jak jsi něco sežrala, tak to je jakobys to nikdy nesežrala, jsem někde slyšela... A když nejíš za úplňku, hned máš tři kila dolů. *(začíná být v ráži)*

Nejhorší je samozřejmě žrát v autě ještě na parkovišti před obchodákem. Vlašák přímo za volantem. Nabírat to rohlíkem. Majolku pěkně cáknout na kožích. Však je to pravá liška! Ať se taky nažere, holka. A doma pak vymetat drobky z podprsenky. Fuj!

Vé jako větrník, é jako... svíčková, chachacha, en jako nudle s mákem, dě jako debrecínský guláš á a pivo k tomu... Pivíčko... *(mlaskne si)*

(Vendula Borůvková: Modelka XXL)

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.